

KURTULUŞ MÜCADELE BİRLİĞİNİ ÖRMEKTEN GEÇER!

Hiçbir şey eskisi gibi değil artık. İşçiler-emekçiler için de, sermaye sınıfı için de...

Devletin hiçbir baskısı, tehdidi emekçilere geri adım attıramıyor. Emekçi sınıflar, halklar sessiz sedasız durumu kabul etmiyor. Her yerde dişe diş bir mücadele, her yerde ilmek ilmek örülen bir savaşım var. Dağınıklıkları aşan, tüm zorluklara karşın bir araya gelip örgütlenen işçilerin zorlu mücadeleleri var.

Geçmişte bir araya gelemecek kadar dağınık olan ve kısa süreli işlerde çalışan inşaat işçileri bunlardan biri. Otellerde, restoranlarda hizmet ve eğlence sektöründe çalışan otel işçileri de bunlardan biri.

Tüm Emek Sen'de örgütlendiği için iş yavaşlatma eylemi yapan,

işten atılan Dora Otel işçileri, işten atılanların geri alınması ve sendikal haklarının tanınması için haftalardır eylemler yapıyorlar.

Sirkeci PTT'nin inşaat işçilerini yapan, ücretlerini alamadıkları için bayramı dahi sokakta geçiren, memleketlerine ailelerine gidemeyen işçiler, İnşaat İşçileri Sendikası'nda örgütlenerek haklarını arıyorlar.

Van Depremi'nin ardından Van'ı yeniden kurmak ve istihdam yaratmak için İşkur bünyesinde "Toplum Yararına Çalışma Projesi"nde çalışan 7200 işçi, işten atıldıkları için aylarca Van'da eylem yaptılar. İşsiz kalan ve aileleri ile birlikte mağdur duruma düşen işçiler, Validen "başka yere gidin" sözü üzerine Ankara'ya yürüdüler. Vanlı TYÇP işçileri, Abdi İpekçi Parkı'nda eylemlerini sürdürüyorlar.

"Taşeron istemiyoruz" diyen İzmirli Belediye işçileri eylemlerini yükseltiyor. Tüm işçi ve emekçiler, pek çok alanda eylemde, direnişte olan işçilerin yanında, mücadele birliğini örüyor. Bütün ezilen kesimler adım adım bir araya geliyor, karşılıklı mücadelelerine destek oluyor. Küçük derecikler büyük devrim ırmığında buluşuyor.

İşçi sınıfı ve emekçiler, özgürlük mücadelesini yükselten Kürt halkına omuz vererek kendi özgürlüğünün önünü açıyor. Yaşasın İşçilerin Ve Halkların Mücadele Birliği şiarı kavga alanlarında kardeşleşmenin temel belgisi oluyor.

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

15 - 29 Ekim 2014 / S 269 / 1 TL

BU YANGINI

Hükümet "polislin elini soğutmamak" için harekete geçti. Sokağa karşı yeni yasalar hazırlıyor. Fiili olarak polise "vur emri" verenler, şimdi yasal düzenlemelerle "vur yetkisi" çıkartmaya çalışıyorlar. Tehditlerin bini bir para, havada uçuyor. "Molotof atanların doğrudan vurulması" mı dersiniz, "tutuksuz yargılamanın ortadan kaldırılması, herkesin tutuklanması" mı; kaldırdıkları "özel yetkili mahkemeler"de uygulanan "gizli dosya" uygulamasının sınırlarının alabildiğine genişletilmesi mi dersiniz, "anayasal suçlarda" (bu da ne demekse!) sanığın bütün mal varlığına el koyulması mı... seç beğen al! Paket hızla Meclis koridorlarına ulaştı bile.

Bu tehditler, bu saldırgan üslup, özünde sermayenin inisiyatifli elinden kaçırıldığı net ifadesidir. Bu, güçlülük değil, aczin dışavurumudur. Duydukları sonsuz korkunun göstergesidir. Bakmayın bağırıp çağırmalarına, korkudan dizlerinin bağı çözüldü ayaklanma karşısında. Ayaklanmanın ateşini düşürmek için mektup dilenciliğine çıktılar.

Kobane protestolarının hızla silahlı ayaklanmaya dönüşmesi karşısında hükümet ve devlet, polislin yanında paramiliter kuvvetlerini bütün illerde sokağa çıkardı. Linç ayinleri düzenledi. Polis gerçek mermilerle saldırdı. Yetmedi. Sokağa çıkma yasağı ilan etti. Kent meydanlarına, caddelere tanklarını gönderdi, askeri birlikleri konuşlandırdı. Kim dinledi bu yasakları? Ayaklanmacılar "devlet sokağa çıkma yasağına uyuyor, ortalıkta polis ve asker görünmüyor" diye dalga geçti. Sokaklar eylem sloganlarıyla inledi, alev alev yandı!

Tehditlerinizin, silahlı saldırılarınızın, ağzınızdan salyalar sıçrata sıçrata bağırıp çağırmanızın cevabı bu işte! Tüm silahlarınız ters tepti. Ayaklanmacılar hiçbir yerde geri adım atmadı. Bütün sokaklarda korkusuzca karşınıza çıktık. Ayaklanma geri çekildiyse siz öyle buyurdunuz diye değil, kendi gücünü daha da yetkinleştirmek için çekildi.

Bu halk ne zaman boyun eğdi ki size, paketlerinizden korkup teslim olsun! Kim korkar sizin yasa paketlerinizden! Devrim her adımda kendi gücünün farkına varıyor. Hiçbir yasa bu özgürlük yürüyüşünün önüne geçemez!

SÖNDÜREMeyeceksiniz

YA FAŞİZM KAZANACAK YA İNSANLIK

Devrimci tutsaklar, Kobanê için eylemlerini yükseltiyor. İlk etapta Şengal ve Kobane göçmenleri için yardım toplayan tutsaklar, eylemlerini açlık grevlerine de dönüştürdüler.

Edirne F Tipi Cezaevi'ndeki devrimci tutsaklar, Rojava devrimini ve Kobane direnişini selamlayarak "Masabaşında emperyalistlerin ve yerli işbirlikçilerinin çizdiği sınırların fiilen ortadan kalktığı, Kürt ulusu/halkı şahsında ezilen ulusların-halkların kendi kaderini tayin etme sürecine girdiği tarihsel yeni evredeyiz. Ya faşizm kazanacak, ya insanlık!" dediler.

TKEP/Leninist, MKP, TKP/ML, TDP, MLKP, THKP-C/HDÖ davası tutsakları yaptıkları açıklamada "Kobane direnişi yerel ölçekte küçük olabilir, ama genel mahiyette, devrimler tarihinin mirasında, Rojava-Kobane direnişi, direnç ve umut ışığı sembolüdür. Kobane bir toprak parçası üzerinde hakimiyet çatışması

mahiyetinde değerlendirmek, direnişin tarihsel önemini yeterince kavramamak, parça ile bütün ilişkisini kavramamak olur. Kobane direnişi temsiliinde ya faşizm, barbarlık, zalimlik kazanacak ya da devrim ve insanlık. İkisinden birisi!" diyerek tüm devrimcileri Kobane direnişiyle dayanışmaya çağırıyorlar ve bu savaşa güç vermenin demokrasi ve devrim güçlerinin asli sorumluluğu olduğunu söylediler.

Biz de Kobane ayaklanmasının ilk günlerinde işkenceleriyle ünlü Diyarbakır Cezaevi kulelerine YPG bayrağı dikildiğini hatırlatıyor, ve önümüzdeki en önemli görevlerden birinin zindan duvarlarını yıkarak tutsakları özgürleştirmek olduğunu haykırıyoruz. **Zindanlar Yıksın Tutsaklara Özgürlük!**

Editör

DEVLET
SAVAŞ HAZIRLIĞINDA

İŞİD adı verilen ipten-kazıktan kurtulmuş katiller sürüsünün önce Irak arkasından Kobane'ye saldırısının perde arkası iki hafta bile geçmeden, hızla ortaya çıkmaya başladı.

Türkiye, Ekim'in ikinci gününde Meclis'ten geçen "Tezkere" ile topyekün bir savaş hazırlığında olduğunu belli etti. Irak ve Suriye topraklarına asker sokmayı içeren "Tezkere" üzerinde ayrıca durmaya gerek yok. Çünkü "takke düşmüş kel görünmüş"tür. İŞİD denen katil sürüleriyle "mücadele" bir bahanedir; hedef Kürt halkı, Ortadoğu halkları, Rojava ve Suriye'dir.

İleri Devrimci Eylemler

C.Dağlı

2

Dünya Savaşı Hangi Derde İlaç

Umut Çakır

4

6-7 Ekim Serhıldanı Devletin Savaş Hazırlığı

Taylan Işık

5

İç Savaşın Devrimci Kadroları

Umut Güneş

7

Devrimin İkinci Sıçrama Noktası

Ali Varol Günel

9

Emperyalist Tam İlhak Ve Bazı Sonuçları

Özgür Güven

9

3

İLERİ DEVRİMCİ EYLEMLER

C.DAĞLI

BAŞYAZI

Dünyadaki objektif durumun devrim için uygun koşullar, olanaklar ve durumlar yarattığı günümüzde, Taksim'de, Tahrir'de, Syntagma'da (Yunanistan), La Puerta Del Sol'da (İspanya) ve Occupy hareketi (ABD) ortaya çıkan ileri devrimci mücadele, ayaklanma örneklerinin devrime varmadaki rolleri ve önemleri daha da artmıştır.

Kitleleri kısa süre içinde politik mücadele yaşamına çeken, hareketi canlandıran ve canlı tutan, savaşımın daha ileri aşamalarına taşıyan, devrimci nitelikli başkaldırı eylemleridir. Mücadelenin doruk noktası olan bu eylemlerden başka hiçbir mücadele yığınları bu kadar derinden etkilemez, harekete geçiremez ve değişime uğratamaz. Bunun daha ilerisini ancak devrim yapabilir.

Tarih hızlı bir değişim içinde. Büyük ekonomik krizin de etkisiyle, ekonomik güç git gide daha az elde toplanıyor. Buna bağlı olarak siyasi güç de daha az elde birikiyor. Hızlanan süreç, emekle sermaye arasındaki savaşımı iyice şiddetlendiriyor. Sermayenin saldırıları yoğunlaşırken buna karşı emeğin başkaldırıları da artıyor. Uzlaşmaz çelişkilerin keskinleştiği sınıf çatışmalarının şiddetlendiği bir ortamda küçük burjuva sınıf işbirliği ve sınıfsal uyum politikaları gelişme olanağı bulamaz. Gelişen proletaryanın devrimci sınıf politikası ve devrimci sınıf mücadelesidir.

Gelişme ve hareket doğada olduğu gibi toplumda da mutlak. Gelişme karşıtların mücadelesidir, özdeşliğidir. Karşıtların birliği ve mücadelesi diyalektiğin özüdür, esasıdır. Marksist gelişme anlayışına göre, tarihsel gelişme, kendi içinde patlamaları ve sıçramaları taşır. Sıçrama ve patlama noktaları anlaşılmasın, insanlık tarihi kavranamaz, doğru bir biçimde ortaya konamaz. Büyük çatışmaları, toplumsal patlamaları, sıçramaları göz önünde tutmayanlar sınıflar savaşımının gelişimini ve varacağı uğrakları ortaya koyamazlar. Kitlelerin önüne devrimci hedefler koymak yerine reformlar, talepler koyarlar.

İleri devrimci eylemler, emekçi sınıfın burjuvaziye karşı savaşımında üstün bir duruma geçmesidir. Mücadelenin daha yüksek bir düzeye çıkmasıdır. Düşman ancak ileri devrimci bir mücadeleyle yenilgiye uğratılır.

Devrimci nitelikli eylemler devrimci patlamalar vb. ileri eylemler proleter sınıfın, onun politik güçlerinin görüşlerini, programını, propaganda araçlarını çarpıcı biçimde öne çıkarır. Emekçi halkın devrimci çıkışını, bu çerçevedeki tartışmaları keskin şekilde toplumun gündemine getirir. O güne değin ciddiye alınmayan, göz önünde tutulmayan kitlelerin istemleri ve hedefleri toplumda en yoğun ve en yaygın şekilde, ciddi biçimde tartışılmaya başlanır. Toplum, önüne çıkan sorunların gerçek çözümlerini derinlikli olarak kavrar.

Genel başkaldırı sırasında kavgada ileri bir konum edinen işçi sınıfının ve politik öncüsünün toplumdaki ağırlığı bu süreçte belirgin olarak artar. Toplumun önüne çıkan sorunların çözümünde önderliği geniş kitleler tarafından kabul görür, önemsenir ve destek görür.

Devrimci başkaldırıları, dünyada da bir yankı, ilgi ve etki yaratır. Her halk bir yerde bir isyan, bir ayaklanma olduğunda ilgisiz, kayıtsız ve tepkisiz kalmadan hemen kendi tavrını ortaya koyar. Böylece bir yerdeki başkaldırı uluslar arası alanda iki sınıf, iki dünya ve iki toplumsal kampı karşı karşıya getirebiliyor. Bir ülkedeki devrimci bir hareket, bir isyan, bir ayaklanma dünya burjuvazisine karşı mücadelede, enternasyonal emekçi hareketinin bir mevzisi, bir kazanımıdır.

Taksim'de başlayan ve hemen her yere sıçrayan Haziran Halk Ayaklanması olsun aynı dönemde diğer ülkelerdeki ilerici devrimci başkaldırıları olsun, bu eylem dalgasının büyük bir tarihsel önemi vardır. Eylem dolayısıyla birlikte, dünya tarihi yeni bir kalkış noktası elde etmiş ve yeni bir hız kazanmıştır. Tarihsel eylemler kitlelerin eylemleridir. Tarih derinleştiçe kitlelerin rolü de büyür zorunlu olarak.

Kitlelerin ayaklanması, devrime dönüşme de, amaca varması da, hedefe varmanın bir örneğini verir. İleri bir örnek, yaşanmış ileri bir deneyim, gerekli çıkarsamalar yapıldıktan sonra yani eleştirel bir bakış açısıyla sonraki mücadelelere uygulanır.

İleri bir mücadele örneğinin eğitici ve yetkinleştirici rolü var. Emekçi kitlelerin yetkin birer devrim savaşçısı durumuna gelmesinde başka zaman sağlanmayan gelişme, başkaldırı sırasında daha kısa sürede elde edilir.

Kitlelerin savaşımında yetkinleşmesi devrimi gerçekleştirmede ileri bir düzeyin ortaya konması demektir. Bu şekilde iktidara gelen emekçiler devrimin kazanımlarını korumasını ve amaca varmak için daha ileri gitmesini de bilirler. Bu açıdan bakıldığında kavganın içinden geçilerek sağlanan yetkinleşme emekçi sınıf için başlı başına bir kazanımdır.

Devrimci yükseliş ve başkaldırı dönemleri proletaryanın, emekçi halkın burjuvaziye karşı saldırıya geçtiği dönemlerdir. Devrimci saldırılar, doğrudan eylemler, hareketi genel olarak ileri götürür. Yapılması gereken devrimci yükseliş sürecini sürdürmek ve devrime dönüştürmektir. İsyen ve ayaklanmaların önemi de buradan ileri gelir. Hareket süreklileşmekle kalmaz daha ileri bir düzeye çıkar. Devrim ileri düzeye varmış ve üst biçimler almış eylemlerle gerçekleşir.

Türkiye Ve Kürdistan Halklarına Düşman İçerde!

İŞİD adı verilen katiller sürüsünün KOBANE'ye saldırıları neredeyse bir aya yaklaşıyor. Kobane'ye saldırı Kürt halkına saldırıdır, Türkiye ve Kürdistan halklarına saldırıdır, Ortadoğu halklarına saldırıdır.

Bu saldırı, uluslararası emperyalist güçlerin bir konsept dahilinde Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimini ortadan kaldırmak, Kürt ulusunun özgürlük savaşını kan deryası içinde boğmak için planladıkları ve İŞİD denen katiller sürüsü eliyle devreye soktukları bir savaştır.

Bu savaşın arkasında kimlerin olduğu net biçimde açığa çıkmıştır. Bu savaşın arkasında tüm aksi söylemlerine rağmen, ABD başta olmak üzere emperyalist güçler vardır. Bu savaşın arkasında Katar'dan Suudi Arabistan'a kadar gerici Arap devletleri vardır.

Ve en önemlisi bu savaşın arkasında faşist Türk devleti, Türkiye'nin dinci/faşist iktidarı var. Bu savaşın arka planında Türkiye olmasaydı insanlığın en dip tortusundan müteşekkil bir katiller sürüsü devrimci güçler karşısında değil bir ay dayanmak, saldırıya dahi cesaret edemezlerdi.

Bu bakımdan hükümet üyelerinin kendilerini savaştan sıyırmaya çalıştıkları bütün açıklamaları yalandır. Hükümetin "politika değiştirdiğine" dair açıklamalar ise Kürt halkını oyalamaktan, gerçek düşmanını gizlemekten başka bir işe yaramaz.

Hükümet, Kürt halkına diz çöktürmek, özgürlük savaşından vazgeçirmek, bölge savaşında kendi yedeğine almak için katiller sürüsünü KOBANE'ye sürmüştür. Emperyalist güçler ise, Ortadoğu'ya tam yerleşmek, Ortadoğu devrimini ve onun bir parçası olan Kürdistan devrimini ezmek umuduyla bu savaşta Türkiye'ye tam destek veriyorlar.

Bu somut olgular da gösteriyor ki, katil sürüsü İŞİD'in saldırıyor olması savaşın gerçek unsurlarını gizleyemiyor. Gerçek düşman, sahibinin sözünden dışarı çıkmayan bir av köpeği durumundaki İŞİD'ten çok Türkiye'dir, dinci/faşist iktidardır.

Gerçek düşman içerdedir!

Türkiye'nin Ortadoğu'da bir savaş mihrakı olduğu; Ortadoğu'yu kanlı bir savaşa sürüklemeye çalıştığı olgularla kanıtlandı. Sadece kendisi değil, ama kendisiyle birlikte emperyalistleri de savaşa sürüklemenin büyük çabası içinde. Hükümetin açıklamaları bu konuda yoruma yer bırakmayacak açıklıkta.

Bu somut olgular da gösteriyor ki, katil sürüsü İŞİD'in saldırıyor olması savaşın gerçek unsurlarını gizleyemiyor. Gerçek düşman, sahibinin sözünden dışarı çıkmayan bir av köpeği durumundaki İŞİD'ten çok Türkiye'dir, dinci/faşist iktidardır.

Gerçek düşman içerdedir!

Türkiye'nin Ortadoğu'da bir savaş mihrakı olduğu; Ortadoğu'yu kanlı bir savaşa sürüklemeye çalıştığı olgularla kanıtlandı. Sadece kendisi değil, ama kendisiyle birlikte emperyalistleri de savaşa sürüklemenin büyük çabası içinde. Hükümetin açıklamaları bu konuda yoruma yer bırakmayacak açıklıkta.

Bu somut olgular da gösteriyor ki, katil sürüsü İŞİD'in saldırıyor olması savaşın gerçek unsurlarını gizleyemiyor. Gerçek düşman, sahibinin sözünden dışarı çıkmayan bir av köpeği durumundaki İŞİD'ten çok Türkiye'dir, dinci/faşist iktidardır.

Gerçek düşman içerdedir!

Türkiye'nin Ortadoğu'da bir savaş mihrakı olduğu; Ortadoğu'yu kanlı bir savaşa sürüklemeye çalıştığı olgularla kanıtlandı. Sadece kendisi değil, ama kendisiyle birlikte emperyalistleri de savaşa sürüklemenin büyük çabası içinde. Hükümetin açıklamaları bu konuda yoruma yer bırakmayacak açıklıkta.

Bu somut olgular da gösteriyor ki, katil sürüsü İŞİD'in saldırıyor olması savaşın gerçek unsurlarını gizleyemiyor. Gerçek düşman, sahibinin sözünden dışarı çıkmayan bir av köpeği durumundaki İŞİD'ten çok Türkiye'dir, dinci/faşist iktidardır.

Gerçek düşman içerdedir!

Türkiye'nin Ortadoğu'da bir savaş mihrakı olduğu; Ortadoğu'yu kanlı bir savaşa sürüklemeye çalıştığı olgularla kanıtlandı. Sadece kendisi değil, ama kendisiyle birlikte emperyalistleri de savaşa sürüklemenin büyük çabası içinde. Hükümetin açıklamaları bu konuda yoruma yer bırakmayacak açıklıkta.

Bu somut olgular da gösteriyor ki, katil sürüsü İŞİD'in saldırıyor olması savaşın gerçek unsurlarını gizleyemiyor. Gerçek düşman, sahibinin sözünden dışarı çıkmayan bir av köpeği durumundaki İŞİD'ten çok Türkiye'dir, dinci/faşist iktidardır.

Gerçek düşman içerdedir!

Türkiye'nin Ortadoğu'da bir savaş mihrakı olduğu; Ortadoğu'yu kanlı bir savaşa sürüklemeye çalıştığı olgularla kanıtlandı. Sadece kendisi değil, ama kendisiyle birlikte emperyalistleri de savaşa sürüklemenin büyük çabası içinde. Hükümetin açıklamaları bu konuda yoruma yer bırakmayacak açıklıkta.

Bu somut olgular da gösteriyor ki, katil sürüsü İŞİD'in saldırıyor olması savaşın gerçek unsurlarını gizleyemiyor. Gerçek düşman, sahibinin sözünden dışarı çıkmayan bir av köpeği durumundaki İŞİD'ten çok Türkiye'dir, dinci/faşist iktidardır.

Gerçek düşman içerdedir!

Türkiye'nin Ortadoğu'da bir savaş mihrakı olduğu; Ortadoğu'yu kanlı bir savaşa sürüklemeye çalıştığı olgularla kanıtlandı. Sadece kendisi değil, ama kendisiyle birlikte emperyalistleri de savaşa sürüklemenin büyük çabası içinde. Hükümetin açıklamaları bu konuda yoruma yer bırakmayacak açıklıkta.

Bu somut olgular da gösteriyor ki, katil sürüsü İŞİD'in saldırıyor olması savaşın gerçek unsurlarını gizleyemiyor. Gerçek düşman, sahibinin sözünden dışarı çıkmayan bir av köpeği durumundaki İŞİD'ten çok Türkiye'dir, dinci/faşist iktidardır.

Gerçek düşman içerdedir!

Türkiye'nin Ortadoğu'da bir savaş mihrakı olduğu; Ortadoğu'yu kanlı bir savaşa sürüklemeye çalıştığı olgularla kanıtlandı. Sadece kendisi değil, ama kendisiyle birlikte emperyalistleri de savaşa sürüklemenin büyük çabası içinde. Hükümetin açıklamaları bu konuda yoruma yer bırakmayacak açıklıkta.

ama onun arkasındaki gerçek savaş odaklarını, içerideki düşmanı da yenmekten geçiyor.

"Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği" şiarını her zaman bayrak edinen TKEP/Leninist, bu savaşta bütün gücüyle Kürt halkının, KOBANE'de savaşan yiğit Kürt gerillalarının yanındadır. Kürt halkının bugün İŞİD ve onun arkasındaki güçlere verdiği savaş devrimci bir savaştır, hepimizin savaşidir.

Bu nedenle Leninistler, buldukları her yerde, bütün güç ve olanaklarıyla bu savaşın içinde Kürt halkının, bu halkın savaşçıların yanında yer almalıdır.

Gün gerçek düşmana karşı, savaşın gerçek mihrakına karşı devrimci kitle eylemleri, ayaklanmalar örgütlenme, bu eylem ve ayaklanmalar içinde yer alma; düşmana karşı her türlü araç ve yöntemle mücadele etme gündür.

Faşist devlet ve dinci faşist iktidar, dinci faşist hükümet ayakta kaldığı müddetçe halkların savaşlardan, savaş tehlikesinden kurtulmaları mümkün değildir!

Dolayısıyla, zaferin, gerçek, tam ve kesin kurtuluşun yolu, devrimci bir iktidarın, halk iktidarının, devrimci hükümetin kuruluşundan geçiyor.

Zafer, burjuva hükümetlerle, devletlerle görüşmelerden, uzlaşmalardan değil, bunların bir devrimle yıkılmasından geçiyor. KOBANE savaş, burjuva hükümetlerle görüşmelerin, uzlaşma arayışlarının halklara zaferin yolunu değil ama yenilginin yolunu döşediğini gösterdi.

Türkiye halkları, emekçi sınıfları Kürt halkıyla, KOBANE'de savaşan gerilla güçleriyle büyük bir enternasyonal dayanışma içinde olduğunu ve olacağını eylemlerle kanıtladı. Türkiye halklarının savaşın gerçek mihrakına karşı geliştirecekleri ayaklanmalar, devrimci kitle eylemleri zaferin yolunu döşeyecektir.

TKEP/Leninist, işçi sınıfını, devrimci güçleri, gençliği, diğer emekçi güçleri toplumu felakete sürüklemeye çalışan bu devlet ve iktidara karşı harekete geçmeye geçmeye; harekete geçenleri mücadele bayraklarına "Devrimci İktidar-Devrimci Hükümet" yazmaya çağırıyor.

KOBANE'de Zafer Kürt Halkının Olacak!

Yaşasın Kürt-Türk halklarının Mücadele Birliği!

Kürt Ulusuna Ve Ezilen Bütün Ulusal Topuluk Halklarına Kendi Kaderini Tayin Hakkı!

TKEP/Leninist Merkez Komitesi

05.10.2014

Kobane İçin Bütün Güçler Savaş Meydanına!

Bir kent, halkın devrimini savunmak için ölümüne bir savaşa tuttu. İnsanlık düşmanları, katil sürüleri 23 gündür vahşi bir saldırıya girişmiş, ellerinde kendini besleyen iki yüzlülerin sağladığı en modern ağır silahlarla ölüm kusuyor. Faşist devlet, bölge gerici, emperyalistler, işbirlikçi Kürt burjuvaları ellerini ovuşturmuş, Kobane'nin düşmesini bekliyor. Bekliyorlar ki devrim son nefesini versin. Kürt halkı korkunç bir vahşetle adeta soykırıma uğrasın ve bir daha devrim hayalleri beslemesin! Tüm akbaba sürüsü bunu bekliyor. Bizzat "kendisi ulusunun" egemen sınıfı bu akbabalar sürüsünün yanında. Halkın devrimci dinamikleri ezilsin, sindirilsin ve kendi önderliğinin ayakları altına serilsin diye bekliyor. Sınırsız bir vahşetle, kan banyosuyla bir ders vermeye soyunuyor gerici.

Başaramayacaklar! Bu korkunç çatışmanın bedelleri ne denli ağır olursa olsun, kendi geleceğini savunmak için canını dişine takan halkın yarattığı kahramanlık, tüm ezilenlerin belleğine çöktan kazandı bile. Bu satten sonra her yer Kobane!

Rüzgar eken fırtına biçer. Madem burjuvazi vahşetle sınır tanımıyor, madem bütün zor araçlarını sakınımsız devreye sokuyor, aynı sertlikle karşılık vermek, katil sürülerini inlerine kadar kovalayıp yoketmek, onu besleyenleri, en başta da bu aşağılık faşist devleti havaya uçurmak emekçi sınıflar için günün en acil, en temel, en ertelenemez görevi olmuştur. Ya bu soysuzlar sürüsünü, bu faşist devleti, bu sömürü düzenini yerle bir edeceğiz, ya da barbarlık üstün gelecek. Ya

devrim, ya ölüm!

Unutulmasın, emeğin/halkın devriminin düşmanları çoktur. Dostları da öyle! Kaçınılmaz olan kavgaya bir kere başladı mı, tereddüt etmek ölümdür. Devrimin düşmanları sadece polis ve asker gücüyle değil, besledikleri çetelerle, caniler sürüsüyle saldırıyor. Adana bunun son örneği oldu, ama kesinlikle sonuncusu değil. Onlar vahşetin yaratacağı korku ile teslim almak istiyorlar toplumu. Hayır, bin kere hayır! Buna izin vermeyeceğiz! O katil sürülerini, o canileri, o ipten kazıktan kurtulmuşları nerede görürsek orada ezeceğiz! Tereddüt etmeden, beklemeyen! O sürünün tasmaını ellerinde tutanlar, devrimin darbesinden kendilerini kurtaramayacaklar.

Devrimin dostları Türkiye'nin pek çok kentinde sokaklara aktı. Kuzey Kürdistan baştan başa savaş alanına dönüştü. Kitlel olarak sokakları zaptetmek, karşı devrimin çetelerini süpürüp atmak, polis saldırılarını püskürtecek teknik ve taktik donanıma sahip olmak genel bir sorun değil, artık bugünün sorunudur. Bundan sonra herhangi bir yerde devrime saldıracak olan, emekçilerin bulunduğu her yerde layık olduğu cevabı almalıdır.

Kobane için bütün güçler savaş meydanına! Gerçek düşman içerdedir! Grevler, gösterilerle sarsılmalı, soluksuz kalmalı. Zor araçları hareketi durdurmakta hareketsiz kalmalı. Sokaklar devrimin ateşiyle kavrulmalı. Çeteler, katil sürüleri kaçacak delik aramalı. Vakti geldi. Şimdi savaş zamanı!

Mücadele Birliği Platformu

DEVİRİMCİ TUTSAKLAR KOBANE HALKININ YANINDA

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Cezaevi'nde PKK, MLKP, MKP, TKP/ML, TKEP/L, Devrimci Karargah ve Devrimci Dönüşüm davalarından tutsaklar ile bazı adli tutuklular, aralarında topladığı 2 bin lirayı Şengalli çocuklarla dayanışmak için kampanya koordinasyonuna göndermişti.

Tutsakların aralarında topladıkları yardım malzemelerini göndermek istediklerinde ise, cezaevi yönetiminin engeli ile karşılaştılar.

Tutsaklar dışarıya yolladıkları haberle durumu açıkladılar.

Tekirdağ F tipi Cezaevinde bulunan devrimci tutsaklar, Kobane için açlık grevine başlıyor. Birer haftalık yapılacak olan dönüşümlü açlık grevine TKEP/L davası tutsaklarından S.Serbülent Sürücü, Sami Tunca ve Nurettin Temel de dönüşümlü olarak birer hafta açlık grevine giriyor.

Tekirdağ 1 ve 2 Nolu F Tipinde açlık grevine başlayan tüm tutsakların talepleri şunlar:

- Kobane direnişçilerinin öz savunma ihtiyaçlarının karşılanması için koridorun açılması.
- Rojava kantonlarının siyasi statüsünün tanınması.
- Türk devletinin İŞİD çetelerine verdiği desteği kesmesi.

Edirne F Tipi Zindanında ise tutsaklara "Kamera-Kırma" cezası verilmeye devam ediliyor. TKEP/L davası tutsağı Murat Aktaş hücre cezası aldı.

ATÖLYELER BAŞLIYOR

Gitar, Bağlama, Ritim
Sinema Atölyesi
Dramatik Yazarlık Atölyesi
Sinema Oyunculuk Atölyesi
Temel Oyunculuk Atölyesi
Çocuklar İçin Yaratıcı Drama
İspanyolca Dil Atölyesi

Estetik değerleri birlikte üretip, birlikte paylaşmak isteyenler! Yeni dönem atölye çalışmalarımız başlıyor. Atölyelerimize kayıt yaptırmak isteyen herkesi Ayışığı'na bekliyoruz. Birlikte öğeğelim diye...

AYIŞIĞI
EKİN
SANAT
DERNEĞİ
TAKSİM

Şehit Muhtar Mah
Süslü Sakı Sok No: 22/2
0212 249 44 43
ekinsanat.org

UMUT ÇAKIR

Dünya Savaşı Hangi Derde İlaç?

Kimilerini Kobane'ye bakarak "3. Dünya Savaşı başladı" tespiti yaparken, başkaları aynı şeyi Ukrayna'ya bakarak söylüyor. Ama son noktayı Papa hazretleri koydu; herhalde kiliselere koşup günah çıkararak asker, politikacı ve bankacı sayısındaki artışa bakarak "Savaş başlamış olabilir" dedi. Yani herkes fili kendi tuttuğu yerden tarif ediyor.

Leninist Parti ise 2001 Eylül'ünden bu yana 3. Dünya Savaşı'na dikkat çekti. İkiz Kuleler provokasyonu başlama vuruşu yapılan fakat bu kez ne rakip emperyalist güçlere boyun eğdirmek, ne de pazarları yeniden paylaşmak için; bunların yerine, sistemi çöküştürüp devrim belasını savuşturmak için girişilen bir savaş.

Bir taraftan Afganistan ve Irak gibi savaş kapasitesi oldukça düşük ülkeler tüm dünyaya gözdağı vermek için canlı yayınlar eşliğinde harabeye çevrilirken, diğer yandan metrolarda, kalabalık tren istasyonlarında patlatılan katliam bombalarıyla, emperyalist merkezlerde emekçilere karşı, açık terörist diktatörlüğe doğru hızlı bir kayış başlatıldı. On yıl önce zirvesine ulaşan bu yeni savaş yöntemleri, daha o zaman aksamaya başlamıştı. Afganistan ve Irak işgalciler için bataklık haline aldı, bu kez ülkeler ordularını geri çekmek için sıraya girdiler. Açık terörist diktatörlük, yani faşist yasaları Avrupalı emekçilere dayatmak mümkün olmadı, ters tepti. ABD faşist kurum ve yasaları tüm topluma kabul ettirmek konusunda epeyce yol aldı. Ancak, patlak veren ekonomik çöküş yüzünden, Dubya Bush'un teröriste etme taktiğinin yerine geçici bir süre Obama'nın uyutup çürütme taktiği aldı. Biraz tanıdık geldi değil mi?

Süreç içinde 3. Dünya Savaşı'nı yürütmek tek başına ABD'ye kaldı. Olağanüstü pahalı silahlar ve teknik ekipmanlarla yürütüldüğü için ABD bütçesine tuzlu faturalar yükleyen savaş, bu nedenle bir kaç cepheyle sınırlı kaldı, yaygınlaşmadı. Ancak "vekalet savaşları" denilen yeni bir biçime büründü. Kimse birbirine doğrudan ateş etmiyordu, bunu başka omuzların üzerinden yaptılar.

En başından beri, 3. Dünya Savaşı'nın birbirine bağlı üç hedefi vardı; 1) Çöküşte olan ABD hegemonyasını ayağa kaldırmak, 2) Emperyalist-kapitalist sistemin zayıf halkalarını, yani gönüllü işbirlikçilerini kuşatıp, sistemin hareket alanını genişletmek, 3) Proleter devrimleri önlemek için iç-savaşlara hazırlık yapmak.

3. Dünya Savaşı'nın geçtiğimiz ilk dönemi boyunca, bu hedeflerin hiçbirine varılmadı. Geçen yıl Suriye açıklarında toplanan ABD donanmasının, Rus gemileri karşısında geri adım atması, hegemonik çöküşün açık kanıtı oldu. Yan-gönüllü işbirlikçiler, ya korkunç yıkımlara uğrayarak kimselere yar olmadılar (Libya, Suriye, Afganistan), ya bölündüler (Ukrayna, Mali, Sudan vb.) ya da kendilerini Rusya-Çin kampına atarak yem olmaktan kurtuldular (Kırgızistan, Tacikistan, Brezilya, vb.). Halk devrimleri ise adeta pıtrak gibi topraktan fırladılar. Arap devrimleri dünyayı salladı, Avrupa ve ABD topraklarında finans merkezlerini işgal etmeleri yükseldi. İspanya, İtalya, Yunanistan ve nihayet Türkiye'de muazzam kitle ayaklanmaları ortaya çıktı.

3. Dünya savaşı'na dair ilk deneyimler kanıtladı ki, bu savaş emperyalist-kapitalist sistemin hiçbir derdine ilaç olmadı. Hedeflenen ne varsa, tam tersi sonuçlara varıldı. Ama çıkmayan candan umudu kesmiyor burjuvazi. Belki de son kez, aynı hedef ve araçlarla dünya savaşına hız katmayı deniyor.

Eylül başında toplanan NATO, savaşı canlandırarak iki farklı bahaneyle sahipti. İlki Rusya, diğeri İŞİD. İlk hedef yutulmayacak kadar büyük bir lokmayı, en başta Almanya bu toplanmada Rusya'ya açık savaş anlamına gelen pek çok kararı veto etti. Eh, ne yapsın ABD, ilk hedefi kadük kalınca, ikincisini olabildiğince abarttı. Öyle ki, kendi eliyle besleyip modern silahlara kavuşturduğu halde, hafif donanımlı YPG karşısında "küllüm" olan İŞİD çetesiyle savaşmak için, tam 104 ülkeden oluşan bir koalisyon kurdu. 1640 yılından biten Otuz Yıl Savaşları'ndan bu yana hiç savaşmamış Danimarka bile, İŞİD'e karşı savaş uçakları yolladı.

Bu denli saçma bir manzaranın ardında, hinoğlu hin bir komplo aramaya gerek yok, saçmalık, sistemin içinde debelenip durduğu ölüm-kalım koşullarının keskinleştiği çelişki ve açmazlardan besleniyor.

Dehşetli kafa kesme görüntüleriyle tüm dünyada ciddi nefret toplamışsa da, askeri güç olarak büyücek bir çeteden başka bir şey olmayan İŞİD'e karşı 104 ülkeli bir koalisyon, neyi gösteriyor? Şunları: Emperyalist-kapitalist sistemin kendi çöküşünü önlemek için topyekun bir dünya savaşına ne kadar ihtiyaç duyduğunu ve konuda nasıl patlayacak bir iştahla dolup taşıdığı, fakat öte yandan, iştahıyla orantılı, bu savaşın sonuçlarından ne denli korktuğunu... ABD hegemonyasının Rusya gibi büyük kayalara çarptığında nasıl tuzla buz olduğunu ve hegemonik gücünü ancak İŞİD gibi kendi yetiştirmesi sapkın çeteler karşısında test edebildiğini...

ABD'nin afrasına tafasına kimse inanmasın, bu savaş uzun süre sırtında taşıyamaz. Son iki yılda en az üç kez iflasın eşliğinden dönmüş bir hazineyle, artık taşıyamadığı kamu borcuyla ABD, bir kaç gün içinde para musluklarını tamamen kısımayı planlıyor. Bu durumda savaşın maliyetini kim karşılayacak? Hepsini aynı iflas sınırında gezinirken, hiç biri...

Dünyanın ve Ortadoğu'nun emekçi halkları, 3. Dünya Savaşı'nın öncekiler gibi trajediden çok bir komediye benzediğini, güçlü olan tarafın emperyalistler değil devrim safları olduğunu bilmeli, bu aydınlık umut ve yürükle, gözünü kırpmadan devrime yürümelidir.

Ankara Gezi Hekimleri Davası Ertelendi

Gezi Parkı eylemleri sırasında yaralananları tedavi ettikleri için yargılanan Ankaralı hekimlerin yargılandıkları dava görüldü.

Duruşmanın yapılacağı adliye önünde Türk Tabipler Birliği (TTB) üyelerinin yanı sıra DİSK, KESK, Türk Hemşireler Birliği, Türk Eczacılar Birliği, Sağlık Emekçileri Sendikası ve uluslararası hekim ve sağlık örgütleri temsilcilerinin de katılarak yargılanan hekimlere destek verdiler. "Hekimliğe Dokunma", "Biz Bu Suçu İşlemeye Yemin Eттіk" yazılı pankartların açıldığı eylemde konuşan TTB Başkanı Dr. Bayazıt İlhan, "Acil sağlık hizmeti verdikleri için hekimlik yargılanıyor. Hizmet vermemiz gerekirken maalesef adliye önündeyiz. Büyük bir halk sağlığı sorunu yaşanırken bakanlık kalını bile kıpırdatmadı. Bu nedenle sağlık ça-

lışanları ihtiyacı olan herkese gönüllü yardımcı olmaya çalıştılar" dedi.

TTB Yönetim Kurulu üyesi Dr. Hüseyin Demirdizen ise hekimliğin toplumun yararına olması gerektiğini, dava açılmasının aksine bakanın halka yardımcı oldukları için hekimlere teşekkür etmesi gerektiğini belirtti.

Ankara Tabip Odası Başkanı Çetin Atasoy, Sağlık Bakanlığı'nın sağlık yardımında yetersiz kaldığını, hekimlerin acil yardıma gereksinim duyanlara duyarsız kalamayacaklarını belirterek "Yaşananlar olağanüstü bir durumdur deprem gibi sel gibi. Aynı şeyler yaşanırsa yine aynı şekilde davranırız. Sağlık çalışanları biber gazından soluğu kesilenlere soluk oldular" dedi.

KESK Başk Lami Özgen ise he-

kimlerin ve sağlık çalışanlarının görevlerini yaptıklarını ve suç işlemediklerini KESK olarak onların yanında olduklarını ifade ederek, bu davanın hükümetin korkusundan kaynaklandığını belirtti.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ise hekimlerin ve sağlık

emekçilerinin yeminlerinin gereğini yerine getirdiğini, hekimler olmadıklarını KESK olarak onların yanında olduklarını ifade ederek, bu davanın hükümetin korkusundan kaynaklandığını belirtti.

İzmir'de Tezkere Protestosu

İzmirli, Suriye'ye savaş için çıkarılacak olan tezkereyi DİSK, KESK, TMMOB, TTB bileşenlerinin çağrısı ile 2 Ekim'de yaptığı eylem ile protesto etti.

Birçok devrimci, demokrat örgütünde katıldığı eylem, Sevinç Pastanesi önünde başladı, Alsancak İskele önüne yürünüp tekrar Sevinç Pastanesi önüne gelindi. Sevinç Pastanesi önüne gelindiğinde okunan basın açıklamasında "Bugün Rojava'da, Kobane'de sadece Kürt Halkı değil, tüm insanlık varlık yokluk mücadelesiyle karşı karşıyadır. Biz, DİSK-KESK-TMMOB-TTB emek ve meslek örgütleri olarak: Hükümete Irak ve Suriye'de savaş yetkisi verecek bir tezkere kesin olarak karşıyız ve bu tezkerelerin TBMM'den onay almasını karşı demokratik tepkimizi alanlarda göstereceğiz." denildi.

Mücadele Birliği/İzmir

Adanalı Emekçiler Tezkereye Karşı

Suriye'ye savaş için çıkarılacak olan Tezkereyi DİSK, KESK, TMMOB ve Adana Tabip Odası 2 Ekim'de yaptığı eylem ile protesto etti. Aynı gün akşam HDP ve HDK'nın çağrısıyla bir araya gelen birçok siyaset ve Adana halkı, 2 Ekim günü saat 17.30'da Atatürk Parkı'nda toplandı. Burada bir süre slogan atan kitle, daha sonra 5 Ocak Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

DİSK, KESK, TMMOB, Adana Tabip Odası ve birçok devrimci, demokrat örgütünde katıldığı ilk eylem, İnönü Parkı'ndan başladı. Yürüyüş boyunca "Çıkar İse Tezkere Tayyip Gitsin Askere", "ABD Ortadoğu'dan Defol", "Kobani Halkı Yalnız Değildir", "Kobani'de Düşene Dövüşene Bin Selam", sloganları atıldı.

Atatürk Parkı'na geldikten sonra basın açıklaması okundu. Basın açıklaması, "barış ile, demokrasi ile, özgürlük ile, kardeşlik ile derdi olan bir iktidara verilecek savaş tezkeresine karşı direnmek bizim için görevdir." denilerek bitirildi.

HDP ve HDK'nın yürüyüşü boyunca "Rojava'da Düşene Dövüşene Bin Selam", "Kobane Halkı Yalnız Değildir", "Biji Berxwedane YPG" sloganları atıldı. Kitle İnönü Parkı'na geldiğinde önlere çevik kuvvet polisleri ve TOMA'lar tarafından kesildi. Yürüyüşü izin vermeyen polisler ve kitle arasında yaşanan kısa gerginliğin ardından, kitle basın açıklaması için İnönü Parkı'na geçti.

Basın metninde "Savaş tezkereyi geri çekilsin, İncirlik Hava Üssü ve Malatya Kürecik kapatılsın, Tampon bölge uygulamasından vazgeçilsin, İŞİD ve AKP hükümeti arasındaki gizli anlaşmalar açıklansın, İŞİD'e verilen asker, istihbarat desteği hemen son bulsun" talepleri yer aldı. Ardından eylem sona erdi.

Mücadele Birliği Adana

"Haklarımız ve Mazlum Halklar İçin Sokaklarda Olacağız!"

Alevilerin inanç özgürlükleri, eğitimde zorunlu din derslerinin kaldırılması talebiyle 15 Eylül'de 16 dergahtan (ilden) kadın-erkek başlattıkları yürüyüş Ankara'daki mitingle sonlandırıldı. 15 Eylül'de kitlesel bir miting taleplerin dile getirilmesi amacıyla 16 farklı il ve dergahtan Alevi canlar, Ankara'ya yürüyüş başlattılar. Aleviler, 12 Ekim'de yaptıkları mitingde Kobane'de yaşanan İŞİD katliamları nedeniyle Kobane halkıyla dayanışma ve yardım koridorunun açılması talebi de eklendi.

Miting öncesi bazı Alevi örgütlerinin bir kısmı yürüyüş yapılmadan Sıhhiye'de toplanılacağı ve İŞİD'in siyah bayrağına tepki olarak sadece beyaz bayrak taşınacağını ilan ettiler.

Bazı Alevi örgütleri mitingde katılmayacaklarını açıkladılar.

Mücadele Birliği Platformu da Alevi halkı ve Kobane halkıyla dayanışmak için farklı şehirlerden Ankara'ya gitti. Bekleyiş sırasında Mücadele Birliği Platformu ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla halkı mitingde davet etti. Birçok il ve ilçeden Alevi örgütleri ve devrimci örgütler mitingde katılım sağladı. Alevi örgütleriyle hareket edenler sadece beyaz bayrak ve pankartlarını taşırken devrimci örgütler kendi bayraklarıyla alanda yer aldı.

Mitingde Alevi kültürünün barışa, eşitliğe, kardeşçe yaşama ilkesine göre yapıldığı ve kendi hakları için mücadele ettikleri kadar Kürt ve Ezidi halkı ile dayanışmada bulunduğu belirtildi. Miting sırasında Mücadele Birliği pankartı Sıhhiye Köprüsüne asılırken bir heykele de bayrak asıldı. Mitingde DİSK ve KESK Genel Başkanları ile konfederasyonlara bağlı sendikalar da katıldı.

Mitingde 15 Eylül'de yürüyüşe başlayan canların getirdikleri topraklar bir araya getirildi. Ve birlik, barış kardeşlik çerağı yakıldı. Alevilerin tüm farklı inanç ulus ve kültürden insanlarla bir arada kardeşçe yaşama geleneği bulunduğu belirtilerek, bütün ihanetlere, saldırılara, asimilasyon politikalarına rağmen kültürlerini ve inançlarını

yaşatma mücadelesini sürdürdükleri belirtildi.

Mitingde hükümetin İŞİD çetelerine desteğine tepki gösterilerle "Biz Aleviler olarak kardeşliğimizi varlığın birliğinde buluruz. Doğası ağacı, kurdu, kuşu, her kültür, inanç ve ulustan insanlarla bir arada olmakta varlığımızı buluruz" denildi.

Mitingde Anadolu Alevi Kültür Vakfı Başkanı ve Avrupa Alevi Dernekleri Federasyonu Başkanı Turgut Öker konuşmalar yaptılar. Hükümetin Alevi inancına saldırıları ve zorunlu din dersi uygulaması protesto edildi ve bir an önce barış ve kardeşlik için Alevilerin inançlarına saygı gösterilmesi, zorunlu din derslerinin kaldırılması talepleri ifade edildi. Kobane'deki İŞİD çetelerinin saldırılarına da değinilen konuşmalarda, hükümetin çeteleri desteklediği ve Kürt halkının katledildiği, hükümetin çetelere desteği keserek yardım koridorunu açması gerektiği ifade edildi.

Aleviler olarak tüm tarihleri boyunca ezilenlerin ve mazlumların yanında olduklarını ve bundan sonra da hem inanç özgürlükleri ve hakları hem de mazlumların hakları için sokakta olacaklarını ifade ettiler. Mitingden çekilen Alevi örgütlerine de eleştiride bulunuldu.

Hükümetin barış süreci ve açılım söylemleri hatırlatılarak "Alevilerin özgür olmadığı, Kürtlerin ana dilini kullanmadığı bir ülkede özgürlük, barış ve kardeşlikten söz edilemez. Bizler barış, kardeşlik ve özgürlük taleplerimizle birlikte tüm tehditlere, saldırılara rağmen mazlum halklarla birlikte mücadelemizi sürdüreceğiz" denildi. Miting alanında Alevilerle birlikte bulunan sünni ve farklı inançlardan insanlara da verdikleri destek için teşekkür edilerek "sizlerle olan dayanışmamız ve mücadelemizle özgürlüğe ulaşacağız" denildi. Miting sloganları ve Alevi deyişleri söylenerek bitirildi.

KOBANE İÇİN SOKAKLAR TUTUŞTU

İzmir'de 28 Eylül günü Basmane Meydanı'ndan Sümerbank'a yapılacak olan yürüyüşe polis engel oldu. Polis barikatının açılmaması üzerine yürüyüşe başlayan kitleye polis tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldırdı, çok sayıda kişi gözaltına alındı.

28 Eylül'de Gazi Mahallesi'nde yürüyüş düzenlendi, ardından YDG-H, MLKP ve TKP/L'den gençler Gazi Mahallesi sokaklarında barikat kurdu, saldırmak isteyen tomalara molotoflarla karşı koyuldu.

6 Ekim günü Kobane'de çatışmaların şiddetlenmesi üzerine Gazi halkı sokağa çıktı. Karayolları üzerinden TEM otoyoluna yürüdü ve sonra yeniden Gazi'ye döndü ve Karakol'a yürüdü. Polis toma ve akreplerle saldırdı, molotof kokteyller, havai fişekler ve silahlarla hazır bekleyen kitle, polis saldırsına karşı uzunca bir süre çatıştı. Çatılardan atılan molotoflarla akrep ve tomalar yakıldı. İş Bankası, Ziraat ve Akbank şubeleri yakıldı.

Antakya'da halk Kobane için 6-7 Ekim günü yürüyüş ve basın açıklaması yaptı. Polis barikat kurarak engellemeye çalıştı.

6Adana'da İHD'nin çağrısıyla 7 Ekim günü İnönü Parkı'ndan Atatürk Parkı'na kitlesel bir yürüyüş yapıldı. Kitle yürüyüşün yaptığı noktaya geri döndüğünde polis saldırdı. Bir Mücadele Birliği okuru da polislin küfürlü saldırısıyla darp edildi.

Akşam saatlerinde Güllübağ, Dağlıoğlu, Havuzlu Mahallelerinde Kobane'ye destek eylemleri yapıldı, polisle çatışmalarla eylemler geç saatlere kadar sürdü. Meydan Mahallesi civarında ise dinci faşistler pompalı tüfek ve silahlar ile halka saldırdı, 8 kişi yaralandı.

7 Ekim'de devrimciler Gazi Cebeci'de Cebeci'de BDP ilçe binası önünde toplanarak AKP binasına yürüdüler ancak polisler ve sivil faşistler tarafından saldırıya uğradılar. BDP binasında 60 kişi mahsur kalınca Gazi Mahallesi, Karayolları ve Esentepe'den gençler BDP'ye yürüdü, Mobese kameraları söküldü, bankalar, süpermarketler, BEDAŞ veznesi ve Belediye'ye ait araçlar yakıldı. Bir kişi başına gelen gaz bombası ile ağır yaralandı.

7 Ekim'de Sarıgazi'de binlerce kişi Kobane'ye destek için Sancaktepe HDP ilçe binası önünde toplandı. Akşam saatlerinde ise sokağa çıkan TKP/L, DHKP-C, MKP, MLKP, TKP-ML TIKKO, YDG-H milisleri katil polislerle nefes aldırma, 2 akrep ve 1 toma tahrip edildi. Akrepten vurularak düşen bir polis, sürüklenerek geri binerek kaçtı.

7 Ekim günü İstanbul'da Galatasaray Lisesi önünde HDK'nın çağrısıyla toplananlar basın açıklaması yaptılar. Eylem sona ererken polis kitleye saldırdı ve uzun saatler İstiklal Caddesi, Tarlabası ve Hacıahmet'te polisle çatışmalar devam etti.

İzmir'de 8 Eylül günü Sevinç Pastanesi önündeki oturma eylemi, Çiğli Güzeltepe'de yürüyüş yapıldı. Balçova'da Sevgi Yolu'ndan AKP'ye yüründü; Narlıdere 2. İnönü Mahallesi'nde barikatlar kuruldu ve tencere tavalarla yürüyüş yapıldı ancak polis helikopterinin yönlendirmesiyle toma ve çevik kuvvet ekipleri saldırdı, geç saatlere kadar çatışmalar yaşandı.

8 Ekim'de Gazi Mahallesi'nde HDP seçim bürosu önünde toplanan halk, Kıbrıs Caddesi'nden Cumartesi Pazarı sokağına yürüdü, barikatlar kurulduktan sonra Son durakta belediyeye ait duraklar tahrip edildi, saldırıya geçen polise taş, sopa, havai fişek ve molotof kokteyli ile karşılık verdi.

TKP/L, MLKP, YDG-H, MKP milisleri Gazi Karakoluna yürüdü ve polislin gaz bombalı saldırısına silahlarla karşılık verdi. Umut Der adlı Hüda-Par'a ait demek yakılıp parça tesirli bomba bırakıldı

Eğitim-Sen İstanbul Şubeleri 8-9 Ekim tarihlerinde olmak üzere iki günlük iş bırakma eylemi yaptı, Tünel'den Galatasaray Meydanı'na insan zinciri oluşturdu.

DİSK, KESK, TMMOB, TTB Kobane'ye destek amacıyla 2 günlük iş bırakma eylemi yaptı. Emekçiler 9 Ekim günü İstanbul Mecidiyeköy'de basın açıklamasıyla "Diren Kobane Emekçiler Seninle" dedi

9 Ekim akşamı da İzmir'de Sevinç Pastanesi önündeki oturma eylemi ve forum yapıldı. Buca, Karabağlar, Gaziemir ve Narlıdere'de gece boyunca hareketli geçti. Aktepe ve Otokent civarında birçok kamuya ait araç ateşe verildi. 2. İnönü Mahallesi'nde ise yine barikatlar vardı.

12 Ekim'de Amed'de kadınlar, TRT Şeş yayınlarının yapıldığı TRT binasına girdi. Bina girişinde oturma eylemi yapan kadınlara saldıran polis çok sayıda kadını ve muhabirleri gözaltına aldı.

12 Ekim günü çeşitli illerden Suruç'a sınıra giden TTB'li hekim ve tıp öğrencileri, Kobanelilerin kaldığı kampları dolaştı, sınırda insan zinciri oluşturarak nöbete katıldı.

HDP ve DBP'nin çağrısıyla "Kobane'ye Destek" ve "Öcalan'a yönelik Uluslararası Komployu Protesto" için yüzlerce kişi 9 Ekim günü İstanbul'da Aksaray Metro Meydanı'nda bir araya geldi. Kobane'deki YPG-YPJ savaşçılarını selamladı, Öcalan'a özgürlük istedi.

8 Ekim günü Antakya'da Leninistler Kobane için pankart astı.

TAYLAN IŞIK

6-7 Ekim Serhıldanı
Ve Devletin Savaş Hazırlığı

6-7 Ayaklanması devleti, düzeni, kapitalist mülkiyeti temellerinden sarsan, Türkiye tarihinin ikinci büyük ayaklanması oldu. İlki biliniyor, milyonların katıldığı ve Türkiye'yi bir baştan öteki başa saran Haziran Halk Ayaklanması idi.

İki ayaklanma arasında benzer yanların yanı sıra farklı yanlar da çoktu. Bir kere, 6-7 Ekim ayaklanması birincisi kadar uzun sürmedi ama kitlelerin öfkesi ve şiddeti bakımından Haziran Halk Ayaklanmasıyla kıyaslanmayacak ölçüde ileri gitti. İki-üç gün içinde, çoğu ayaklanmacı olmak üzere 40 insan öldü/öldürüldü.

Devlet kurumlarına, bankalara, kapitalist mülkiyete, gerici/faşist partilere, faşistlerin ikametlerine, kısacası ayaklanmacıların gözünde karşı devrimi simgeleyen her şeye saldırılar gerçekleşti. Tekelci sermaye sınıfı, egemenliğinin bir devrimin ciddi tehdidiyle karşı karşıya olduğunu bir kez daha yaşayarak gördü.

Devletin ve hükümetin öntümündeki süreçte devrime karşı izleyecekleri politika demeçlerine şöyle yansdı:

Taze badem bıyıklı Numan Kurtulmuş: "Elleri, beyinleri kırılacak, ezilecek"

Davutoğlu, Bingöl'de sokak ortasında açık infaz edilen Kürt gençlerini kastederek "Cezalandırıldılar" dedi.

İçişleri Bakanı Efkân Ala, "misliyle karşılık görecekler" diye buyurdu.

Kasımpaşalı, Bingöl'deki açık infazı kastederek, "İşte bedelini Bingöl'de nasıl ödedilerse, yine bedelini ağır ödeyeceklerdir" diye tehdit etti. Ve son bir örnek yine Kasımpaşalı'dan,

"Sokaklar vandallardan temizlenecek". Yanlış anlaşılmasın diye açıklayalım, "Vandal" diye elleri döner bıçaklı, sopalı, pompalı tüfekli, boğma zincirli, insan kılığındaki sakallıların değil, halkı kastediyor.

Bu açıklamaların her biri yeni bir savaş ilanıdır. Üstelik hepsi hükümetin karar verici adamları tarafından yapılmış bir savaş ilanıdır.

Hükümet, emekçi sınıflara, Kürt halkına, ezilen ulusal topluluk halklarına, Alevilere, gençliğe karşı bu savaşı pratikte nasıl yürüteceğinin işaretlerini Haziran Halk Ayaklanması sırasında nispeten zayıf ama 6-7 Ekim Ayaklanması sırasında çok güçlü biçimde verdi. Bunun için iki örnek yeterli. Birincisi Antep'ten ve şöyle:

"Antep'in Şehitkamil İlçesi Şoför Ali Caddesi üzerinde çekildiği anlaşılan görüntülerde, ırkçı gruplar polis gözetiminde DBP Şehitkamil İlçe Örgütü binasını yakıyor... Grup, yakılan DBP Şehitkamil İlçe Örgütü binasında biraz uzaklaştıktan sonra sivil ve resmi giyimli polislerin ırkçı gruptan bazılarının yanına giderek, 'Sizler görevinizi yaptınız. Bu saatten sonra bir ayrılın biz ortalığı toparlayalım. Geçen seferki gibi dağılın. Haydi, Allah'a emanet olun' diyor."

İkinci örnek İstanbul Esenyurt'tan ve şöyle:

"Kobani protestoları sırasında Esenyurt'ta çıkan olaylarda bir grup tarafından üzerindeki kıyafetleri çıkartılıp, 16 yerinden bıçaklanan ve öldüğü düşünülerek bırakılıp morga kaldırılmak istenen Kabil Okyayatan, yaşadığı dehşet dolu" anlarını şöyle anlatıyor: "Polisler silah çekip durdurdu, sonra ellerinde bıçaklar olan bir grup beni aldı. Onlar bıçakla delik deşik ederken polis hiçbir şey yapmadan izledi"

Örnekler çok ama bu kadarı yeter. Bu örnekler, hükümetin bundan böyle ayaklanmacıların karşısına polis ve askerin yanı sıra dinci faşistleri de vurucu güç olarak çıkaracağını tartışma götürmez biçimde kanıtıyor. Haziran Halk Ayaklanması sırasında bu politika, bir kaç "palalı"nın göstericilere saldırtılması biçiminde ilk işaretlerini vermişti. 6-7 Ekim Ayaklanması sırasında her yerde ve en güçlü biçimde hayata geçirildi.

Başta Kürt halkı olmak üzere, emekçi sınıflar, Aleviler, gençlik ve devrimin diğer tüm toplumsal güçleri, bundan böyle hükümetin, iktidarın bu politikasını hesaba katarak hareket etmek durumundalar. Bu politika yeni değil. 70'li yılların büyük devrimci kabarmış bastırılmak için tekelci sermaye sınıfı yine benzer politikayı izlemişti.

Söz konusu yıllarda devrimin örgütlü güçleri büyük bir mücadele örneği vererek karşı devrimci sivil güçleri bastırmıştı. Öyle ki, faşist Türkş, ağlamaklı bir sesle, "Cenaze kaldırmaktan politika yapacak zaman bulamyorumuz" demek zorunda kalmıştı. Dinci faşistler ise sokağa çıkamaz hale gelmişlerdi.

Yine de geçmişten alınması gereken çok ders var. Bu derslerin başında mücadelenin politik hedeflerinin unutulmaması geliyor. Bu hedef, iktidarın ele geçirilmesi, devrimci bir iktidarın ve devrimci bir hükümetin kurulmasıdır. Ne yazık ki, 70'li yılların devrimci hareketi, görkemli gücüne rağmen, bu hedefleri aklına bile getirmemiş tir.

Devrim, günümüzden, geçmişte olduğundan çok daha güçlüdür ve çok daha ileriye gidebilecek durumda. Her şeyden önce bugünün devrim dalgasının arkasında geçmişin birikimi var.

Tekelci sermaye sınıfı ve emperyalist güçler devletiyle hükümetiyle Kürt halkına, emekçi sınıflara karşı, devrime karşı yeni bir savaş konseptiyle saldırı hazırlığı yapıyorlar. Ancak devrim bunların tümünü alt edecek güç ve kapasiteye sahip. Bir buçuk yıl içinde gerçekleşen ve her biri kendinden öncekini çok aşan iki büyük ayaklanma; bu iki büyük ayaklanma arasında geçen sürede bir dizi küçük ayaklanma ve gösteriler bunun kanıtı.

Hükümet ve devlet bu süreci kesintiye uğratmak için sivil faşistler dahil, cephaneliğinde ne varsa kullanmaya başladı. Fakat bu, devrimi hızlandırmaktan başka bir sonuca yol açmayacak.

Borç veren can dost bankamatik, yerine akbil basan duyarlı otobüs, doğa dostu çöp tenekesi: "Kamu mallarımız" yazı dizisi, yakında...

Zaytung

Kobane protestolarında, Kobane'deki çatışmalardan daha çok kişi ölmesi IŞİD içinde sert tartışmalara neden oluyor...

Zaytung

İŞÇİLER ÜRETİRKEN KATLEDİLMEMEYE DEVAM EDİYOR

“Ulan para Soma'nın da üstünü örttün ya, ne diyeyim. Para öyle bir şey işte”

... Bu satırları Soma madenci katliamından sonra Torun Tower'da iş cinayetinde katledilen Menderes Meşe facebook hesabından paylaşmış...

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Başbakan Davutoğlu, Çalışma Bakanı Çelik ve patronlar Soma sonrası iş cinayetlerine karşı sıçrayan tepkiyi yönetmek için kolları sıvadı. Bir yandan “bu işin fitratında var” denilerek ve Diyanet hutbeleri de verilerek toplumun dinselleştirilmesi çabası içinde tepkiler içerilmeye çalışılıyor. Diğer yandan fonlu sosyal projeler, mesleki eğitim, ödül-ceza gibi çalışmalarla süreç yönetimi mekanizmaları devreye sokuluyor...

Oysa olan bir katliam... Bunun başka açıklaması yok. İşçiler burjuvazi için servet kendileri için ise sefalet, yoksulluk ve katliamlar üretiyor. Aşağıda verilen istatistikler bunu açıkça gösteriyor. Burada görülenler bir savaşta (bu bir iç savaş) gelen cephe raporlarını andırıyor. Elbette tespit edilebilenler ve kayıta olanlar bunlar. Gerçeğin çok daha vahim olduğu ortada. Kayıt dışı yerler de ve pek çok yerde üstü örtülen katliamlar ve ölümler olduğunu söylemek gereksiz...

Eylül 2014 / İşçi Ölümünün Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

Yaş	- 14	15 - 17	18 - 27	28 - 50	+ 51	Bilinmiyor	Ölüm
Ölüm	2	3	20	80	25	13	143

2014 yılının aylara göre işçi katliamları şöyle; Ocak ayında 97 işçi, Şubat ayında 82 işçi, Mart ayında 122 işçi, Nisan ayında 121 işçi, Mayıs ayında 417 işçi (Soma'da göçük altında kalan yüzlerce işçi bu rakamlara dahil değil örneğin)

Haziran ayında 146 işçi Temmuz ayında 127 işçi Ağustos ayında 159 işçi yaşamını yitirdi... Yani sadece 2014 yılının ilk dokuz ayında en az 1414 işçi burjuvazinin kar hırsıyla katledildi. İş kollarına göre ise şöyle ayrılıyor; İnşaat, Yol işkolunda 49 işçi; Tarım, Orman işkolunda 28 emekçi; Madencilik işkolunda 10 işçi; Taşımacılık işkolunda 10 işçi; Ticaret, Büro, Eğitim, Sinema işkolunda 9 emekçi;

Metal işkolunda 9 işçi; Enerji işkolunda 6 işçi; Belediye, Genel İşler işkolunda 6 işçi; Savunma, Güvenlik işkolunda 4 işçi; Gıda, Şeker işkolunda 3 işçi; Tekstil, Deri işkolunda 2 işçi; Çimento, Toprak, Cam işkolunda 2 işçi; Sağlık, Sosyal Hizmetler işkolunda 2 işçi;

Ağaç, Kağıt işkolunda 1 işçi; Banka, Finans, Sigorta işkolunda 1 işçi; İş kolu öğrenilemeyen 3 işçi de katledildi. Eylül ayında yaşamını yitiren 143 emekçinin 128'i işçi, memur statüsünde çalışan ücretlilerden; 12'si çiftçilerden/küçük toprak sahiplerinden ve 3'ü kendi hesabına çalışanlardan/esnaflardan oluyor...

İşçiler en çok düşme, ezilme/göçük ve trafik/servis kazaları nedeniyle katlediliyor... Düşme nedeniyle 40 işçi; Ezilme, Göçük nedeniyle 29 işçi; Trafik, Servis Kazası nedeniyle 28 işçi; Diğer nedenlerden dolayı (kalp krizi, KKA, intihar, yıldırım düşmesi, saldırı vb.) 20 işçi; Elektrik Çarpması nedeniyle 17 işçi; Nesne Düşmesi, Çarpması nedeniyle 3 işçi; Zehirlenme, Boğulma nedeniyle 3 işçi; Kesilme, Kopma nedeniyle 2 işçi; Patlama, Yanma nedeniyle 1 işçi can verdi... Eylül ayında iş cinayetlerinde 11 kadın işçi katledildi...

Çiftçiler Keziban Can, Zeynep Delen, Meliha Kahrıman ve Nurten Halıcı... Mevsimlik tarım işçileri Saniye Özçelik, Serpil Özçelik, Dijle Karakaş ve Ayşe Güler... Tekstil işçisi Seher Tansuk... Banka çalışanı Zehra Tiğün... Esnaf Suzan Özpeynirci...

Eylül 2014 / İşçi Ölümünün Şehirlere Göre Dağılımı

Şehir	Ölüm	Şehir	Ölüm	Şehir	Ölüm	Şehir	Ölüm
İstanbul	22	Kastamonu	3	Afyon	1	Kütahya	1
İzmir	6	Sakarya	3	Aksaray	1	Mardin	1
Ankara	5	Samsun	3	Bartın	1	Muğla	1
Antalya	5	Bahkesir	2	Batman	1	Muş	1
Aydın	5	Çankırı	2	Bolu	1	Ordu	1
Kocaeli	5	Erzurum	2	Burdur	1	Osmaniye	1
Konya	5	Eskişehir	2	Denizli	1	Rize	1
Manisa	5	Karaman	2	Edirne	1	Siirt	1
Mersin	5	Kayseri	2	Elazığ	1	Sinop	1
Bursa	4	Sivas	2	Giresun	1	Tokat	1
Diyarbakır	4	Şırnak	2	Gümüşhane	1	Trabzon	1
Şanlıurfa	4	Tekirdağ	2	Hatay	1	Zonguldak	1
Gaziantep	3	Van	2	Iğdır	1	Libya	1
Isparta	3	Adana	1	Kahramanmaraş	1		
Karabük	3	Adıyaman	1	Kırşehir	1		

Eylül ayında iş cinayetlerinde 5 çocuk işçi katledildi...

11 yaşındaki mevsimlik pamuk işçisi Raid Hasan, Suriye'deki savaştan kaçıp geldiği Gaziantep'te tarlanın kenarında araba çarpması sonucu can verdi...

11 yaşındaki mevsimlik fındık işçisi Dijle Karakaş, içinde bulunduğu Karadeniz'den fındık toplamadandan dönen mevsimlik işçileri taşıyan minibüsün Diyarbakır'da devrilmesi sonucu can verdi...

16 yaşındaki çoban Berkan Altay, Muş'ta hayvan otlatırken yıldırım düşmesi sonucu can verdi...

16 yaşındaki çoban Yusuf Toprak, Sakarya'da hayvan otlatırken yıldırım düşmesi sonucu can verdi...

16 yaşındaki Samir Muhammed, Suriye'deki savaştan kaçıp geldiği Mardin'de tarlada çalışırken elektrik akımına kapılarak can verdi...

Yine vurgulamamız gereken bir konu da tarım, gıda, ağaç, büro, ticaret, sinema, metal, inşaat, enerji, taşımacılık ve belediye işkollarında emekli/emeklilik çağında çalışan 25 işçinin can vermesi...

Eylül ayında iş cinayetlerinde 4 göçmen işçi katledildi...

Suriyeli pamuk işçisi Raid Hasan'a Gaziantep'te çalıştığı tarlanın kenarındaki yolda otomobil çarptı...

Suriyeli tarım işçisi Samir Muhammed Mardin'de tarlada çalışırken elektrik akımına kapıldı...

Çinli maden işçisi Wenliang Zhang Bartın'da kömür madeninde galeri açılması sırasında göçük altında kaldı...

Adını öğrenilemeyen Bulgar tır şoförü Kocaeli'nde ön lastiğinin patlaması sonucu devrilen aracının altında ezildi...

İşçi Katliamları en çok İstanbul, İzmir, Ankara, Antalya, Aydın, Kocaeli, Konya, Manisa ve Mersin'de yaşandı...

22 ölüm İstanbul'da;

6 ölüm İzmir'de;

5'er ölüm Ankara, Antalya, Aydın, Kocaeli, Konya, Manisa ve Mersin'de;

4'er ölüm Bursa, Diyarbakır ve Şanlıurfa'da;

3'er ölüm Gaziantep, Isparta, Karabük, Kastamonu, Sakarya ve Samsun'da;

2'şer ölüm Balıkesir, Çankırı, Erzurum, Eskişehir, Karaman, Kayseri, Sivas, Şırnak, Tekirdağ ve Van'da;

1'er ölüm ise Adana, Adıyaman, Afyon, Aksaray, Bartın, Batman, Bolu, Burdur, Denizli, Edirne, Elazığ, Giresun, Gümüşhane, Hatay, Iğdır, Kahramanmaraş, Kırşehir, Kütahya, Mardin, Muğla, Muş, Ordu, Osmaniye, Rize, Siirt, Sinop, Tokat, Trabzon, Zonguldak ve Libya'da yaşandı...

Kaynak: İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi

Ali İsmail İçin Yeniden Kayseri'de

Mevlüt Saldoğan “Ben görevimi yaptım, şerefli Türk polisiyim” deyince salon karıştı. Kısa sürede yatıştı.

Gezi Ayaklanmasında Eskişehir'de ölümsüzleşen Ali İsmail Korkmaz'ın duruşması, Kayseri 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam ediyor.

Kayseri Emniyeti, 2 Ekim'de Kayseri 1. Sulh Ceza Mahkemesi'ne başvurarak duruşmaya katılacak herkes için 'arama kararı' çıkartmıştı. Yani duruşma için gelen herkesin üzerini ve eşyalarını arayabilecek, el koyabilecek. Duruşma bu baskıların gölgesinde başladı ve hemen davaya bakan savcının değiştiği öğrenildi. Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan da duruşma salonundaydı...

İlk olarak Tübitak ve Adli Tıp'ın bilirkişi raporları okundu ve olaya ilişkin görüntüler izlendi. Adli tıp raporunda Ali İsmail'in bedenindeki kırık ve ekimozlar okundu, aile dinlendi. Adli tıp raporunun detaylarını Emel anne ağlayarak dinledi, katiller ise çok

rahattı. Fırıncı İsmail Koyuncu, “Ekmek tekmem olduğu için orada duruyordum, işyerimde durmam suç mu, dururken çekilmiş” diyor. Ali İsmail'e son tekneyi atan polis Mevlüt Saldoğan, “Görüntülerdeki benim, keşke kameralar silinmeseydi de bize nasıl saldırıldığı görünseydi. Benim darp ettiğim kişi Ali İsmail değildi. Ben TC'nin şerefli bir polisiyim, salonda tarafıma sürekli hakaretler ediliyor” dedi. Yalçın Akbulut da “raporu kabul etmiyorum, görüntü bana ait, ben şahsı sadece kovaladım, darp etmedim” dedi.

Beşik Otelden kaydedilen darp görüntüleri ekrandan izlendi. Sanıklar darp ettikleri kişinin Ali İsmail olmadığını iddia etmelerine rağmen, Ali İsmail'in kaçmaya çalışırken ve darp edilirken ki görüntüleri ekranda görülüyor; Beşik Otelin görüntü kayıt cihazının kapatılmasını isteyen şahsın görüntüleri de gösteriliyor. Beşik Otel'deki elinde çöp bulunan şahsın görüntülerin kapatılması talebi TÜBİTAK raporunda ortaya çıkmıştı.

Tüm sanıklar bu görüntüler için “Ben değilim” ya da “Bu şahıs bana benziyor” dedi. Gürkan Korkmaz ise, “Görüntülerdeki kişi Ali İsmail. Ben abisi olarak teşhis ettim. Lütfen kayıtlara geçsin” dedi.

Emel Korkmaz, Şahap Korkmaz, Gürkan Korkmaz ve Berkin'in annesi salondan ağlayarak çıktılar

ve salonda 55 saniyelik dövülme anı izlendi, katillerin yüzleri çok net.

Saatler 11.35'e geldiğinde, duruşmaya 13.00'a kadar ara verildi. Ardından devam eden duruşmada tutukluların tutukluluklarının devamına karar verildi ve duruşma 26 Kasım'a ertelendi.

Suriyeli muhaliflerin eğitilmesi görevini üstlenen Türkiye, 11 ÖSO taburunu İmam Hatipe dönüştürdü...

Zaytung

DÖB'lüler Gözaltına Alındı

Emperyalizm ve işbirlikçilerin ortaya saldırdığı IŞİD denen katil sü-rüsünün Suriye'de Alevileri katledilmesi, Humustaki katliamlar ve Ko-bane halkının direnişi için Gençlik Komiteleri bir basın açıklaması yaptı.

Antakya Saray Caddesi'nde Mydonese önünde saat 16.00'da alana gidildiğinde, alan polisler tarafından kapanmıştı. Mydonese önünde açıklamanın yasak olduğunu farklı bir yerde yapılmasını isteyen polisler DÖB'lü arkadaşlarla kısa süreli gerginlik yaşadı. Daha sonra yapılan görüşmelerle farklı bir alanda eylem yapmayı kabul eden arkadaşlarımız, yürüyerek yeni alana doğru hareket etmeye başladı.

"Suriye'den Kobane'ye Katiller Sürüsü Yenilecek! Biz Kazanacağız! Devrim Kazanacak!" pankart açıldı ve sesli ajitasyona başlandı. Ardından hiçbir uyarı, anons yapılmadan polis saldırmaya başladı. 7 DÖB'lü, 1 Özgür Liseli, 1 Dev-Genç'li, 1 Eğitim-Sen'li toplam 12 kişi gözaltına alındı.

Gözaltına alınırken arkadaşlarımıza çevredeki sivil faşistlerin saldırılarına da maruz kaldı. Arkadaşlarımız alınırken "Gözaltılar, Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz" diye slogan attı. Gözaltı

yapılırken halk tepki gösterdi. Fotoğraf çeken arkadaşlarımıza fotoğraf çekmelerine izin verilmedi.

Saat 16.20'de gözaltına alınan arkadaşlarımız akşam saat 21.15'te serbest bırakıldı. Gözaltında hukuk işlemleri gerçekleştirmeye çalıştı. Avukatlarımız tarafından düzeltildi.

**BASKILAR BİZİ YILDIRILMAZ!
KÜRDİSTAN FAŞİZME MEZAR OLACAK!
YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ**

Antakya DÖB

Ankara Üniversitesi'nde Polis Saldırısı

Yüzlerce Ankara Üniversitesi öğrencisi, IŞİD'in Kobane'ye dönük saldırılarını protesto etmek amacıyla Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde bir araya gelmişti. Kampüste bir süre oturma eylemi gerçekleştiren öğrenciler daha sonra forum oluşturdu.

Ardından kampüsten dışarı çıkmak için harekete geçti, kampüs kapısında yığınak yapan polis öğrencilerin çıkışına izin vermedi ve kampüse girerek öğrenciler taziyikli su ve gaz bombaları ile saldırdı.

Kampüs içine girerek adeta terör estiren polis, 20'nin üzerinde öğrenciyi darp ederek gözaltına

aldı. Öğrencilerinin gözaltına alınmasını engellemeye çalışan akademisyenler İlkay Kara, Nail Dertli, Aysun Gezer, Celil Kaya, Onurcan Taştan da polislin şiddetinden nasibini aldı, polis akademisyenleri de gözaltına aldı. Bunun üzerine öğrenciler ile polis arasında çatışmalar başladı.

Çatışmalar kampüs dışına da sıçradı, polis Cebeci kampüsüne giden caddeyi trafiğe kapadı. Öğrenciler yaklaşık 3 saat polisle çatıştı, polislin sert müdahalesine maruz kalan öğrenciler daha sonra ara sokaklara dağıldı.

Ankara/DÖB

IŞİD Yine Üniversitede

Geçtiğimiz hafta İstanbul Üniversitesine gelerek öğrencilere saldıran dinci faşist gençlik, üniversitelerde saldırmaya devam ediyor. Öğrencilerin Kobani'ye destek için 2 günlük boykot ve yürüyüşler düzenlediği günlerde de üniversiteye gelen faşistler öğrencilere saldırdı.

İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nde sabah saatlerinde okula gelen maskeli şapkalı "Müslüman Gençlik", özel güvenliklerin gözü önünde bahçede oturan üniversitelilere saldırdı.

Özel güvenliğin hiçbir şey yapmadığı saldırının ardından çevik kuvvet kampüse girdi, 28 öğrenci gözaltına alındı.

Aralarında yaralıların da bulunduğu gözaltına alınanların Beyazıt Karakolu kazan dairesinde darp edildikleri öğrenildi.

Saldırının ardından Üniversitenin önu polis ablukası altına alındı, polis kimlik kontrolü yaptı.

Bu saatlerde Dokuz Eylül Üniversitesi ve ODTÜ, Kobane'ye destek için boykot yapıyor, öğrenciler eylemde

Gazi Ticaret Lisesinden Kobane İçin Eylem

Birçok yerde Kobane ile dayanışma eylemleri düzenleniyor. Özellikle öğrenci gençlik üniversiteler ve liselerde eyleme geçti. Bunlardan biri de Gazi Ticaret Lisesi öğrencileri. 8 Ekim günü saat 12.30'da Kobane için eylem düzenleyen Gazi Ticaret Lisesi Öğrencileri pankart açarak Gazi karakoluna doğru yürüyüşe geçti. Karakol önüne gelindiğinde ise polis öğrencilere 2 akrep ile saldırdı. Saldırından sonra öğrenciler dağıldılar.

Baskılar Bizi Yıldırılmaz.

Çukurova'da Boykot, Saldırı, İşgal

Çukurova Üniversitesi Kobane için 2 günlük boykot başlattı.

13 Ekim'de başlayan boykot, öğrencilerin bildiri dağıtıp ve duyurularını asmalarıyla başladı. Yazılımlar yapıldı. Devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler yemekhaneler, kantinler, derslikler ve bütün bölümleri gezerek sesli çağrılar yaptı. Üniversitede faşist, şoven ve gerici kişilerin saldırılarına karşılık anladıkları dilden devrimci öğrencilerin cevabı ile karşılaştılar.

İkinci gün olan 14 Ekim'de saat 12.00'de R1 Alanında sloganlarla toplanan, aralarında DÖB'lü öğrencilerin de olduğu öğrenciler sloganlarla Kampüsün kapısına yürüdüler.

Girişte bekleyen çevik kuvvet polisleri ve tomaların gaz bombalı, taziyikli sulu saldırısı ile karşılaşan öğrenciler saldırıyı "Ko-

bane Yalnız Değildir" sloganı ile karşıladılar.

Saldırı için kampüsün içine giren toma, öğrencilerin karşı koyuşuyla kapıya kader geriledi. Öğrenciler de en yakındaki fakülte olan Yabancı Diller Bölümünü (YADİM) işgal ettiler. Fakülte binasında bulunan ve işgale katılmak istemeyen hocalar ve öğrenciler binadan ayrıldıktan sonra YADİM'de Çaw Bella ve "Biji Berxwedane Kobane" sloganları çnlamaya başladı.

İşgaldeki öğrencilerin talepleri, Kobane'ye koridor açılması, üniversite yönetiminin hiçbir öğrenciyi soruşturma açmaması, eylem ve etkinliklere hiç bir müdahale olmaması ve polislin kampüsten çıkartılması.

İşgal devam ederken, dışarıdaki öğrenciler de işgalci öğrencilere destek için dışarıda halay çekip sloganlar attılar. Havada da polis helikopterleri öğrencileri izledi. Bu si-

rada kampüste faşist öğrenciler de polislerle birlikte "ülküci yemini" ederek yoldan geçen insanları darp etmeye başladı. Faşistleri taşıyan bir araç eylemler sırasında haberi takip eden muhabirimize çarptı, hafif darp oluştu.

İşgalci öğrenciler, polislin kampüsten ayrılmasının ardından eylemi sonlandırmaya karar verdiler. Saat 15.00 itibarıyla barikatları kaldırıp binanın dışına çıkan öğrenciler, dışarıdaki öğrencilerle birleşip yeniden R1 Alanı'na doğru sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Öğrenciler R1'e geldiklerinde açıklama yaparak eylemi sonlandırdılar.

Umut Günes

İç Savaşın Devrimci Kadroları

İnsanlar pek çok şeye dair hayal kurar ama bir Marksist- Leninist devrime dair hayal kurduğunda gerçeklerden ve sınıf mücadelesinin hareket ettiği zemini esas almak zorundadır. Zira genel kitle eylemlerinin silahlı ayaklanma boyutuna vardığı bir aşamada, düzgün ve süslü kortajları hayal etmek, gerçek bir hayal olurdu.

Türkiye ve Kuzey Kürdistan toprakları son iki yılını ayaklanma ve ayaklanmaya yakın koşullar içinde geçirdi. Bunun öncesinde koşullar sürekli ayaklanmayı besleyen, kimi zaman kısa süreli ayaklanmaların patlak verdiği (Diyarbakır ayaklanması) dönemleri yaşadı. Ama şunu kesinlikle belirtmeliyiz 89-90'dan itibaren bu topraklar devrimci durum koşullarını yaşıyor. Son çeyrek asırlık mücadele o kadar zengin mücadele deneyimlerini gösterdi ve kitleler bundan o kadar öğrendi ki; işte içinde bulunduğumuz dönemde bir silahlı ayaklanma gündeme geldi.

Gezi ayaklanmasından daha derin bir siyasi içeriğe sahip ve mücadele araçları itibarıyla zor araçlarını temel alan bir ayaklanma. Sınıfsal niteliği ise kentlin yoksullarına ve yoksul gençliğine dayanan bir ayaklanma! İç savaşın devrimci kadroları ve Partisi için; büyük öğretileri olan bir ayaklanma...

Bu ayaklanma şimdilik bir yenilgi yaşamadan, Kürt halkının öncülleri tarafından "sağduyu" çağrıları ile geriye çekildi, çekiliyor! Ama ayaklanmayı doğuran sebepler orta yerde duruyor ve yeni bir silahlı ayaklanmanın kapımızda olduğunu söylemek kahinlik olmaz. Belli şartlar altında yeni bir silahlı ayaklanma çok uzakta değil ama bu ayaklanma içinde geçtiğimiz sürecin eksikliklerini görmüş ve ortadan kaldırmış olarak karşılansın ise; sonuçları muazzam olur!

Ayaklanmanın en şiddetli olduğu anda atılan bir tweet durumu mi-zahi bir dille ifade ediyö: "Kobani değil ama Türkiye düşüyor"

Ayaklanmanın Temel Sorunu: İktidar!

"Bir marksist, kendini sınıf mücadelesine dayandırır; toplumsal barışa değil. Belirli keskin siyasal ve iktisadi bunalım dönemlerinde, sınıf mücadelesi doğrudan bir iç savaş, yani toplumun iki kesimi arasındaki silahlı mücadeleye doğru gelişme gösterir. Böyle dönemde marksistler; iç savaşın yana yerlerini almak zorundadırlar. İç savaşın herhangi bir moral suçlaması, marksist açıdan kesenkes benimsenemez." (Lenin, 30 Eylül 1906, Proletari, Nr. 5)

Mevcut koşullar iç savaşın şiddetlendiğini ve silahlı ayaklanmanın gündeme geldiğini gösteriyor. Leninist Parti çok öncesinden dönemin özünü doğru saptamış ve buna uygun faaliyet içine girmişti. Sınıflar savaşının her durağında Leninist Partinin saptamalarının ne denli doğru olduğu net bir şekilde görüldü. Dipten gelen dalga yüzeye vurdu. Ayaklanma ve devrim dev gövdesini ortaya koydu. Toplumun tüm kesimleri için güncel bir olgu haline geldi. Şimdi artık bu ayaklanmayı ve devrimi zafere ulaştırmaya geldi sıra.

Genç devrimci kadrolar, işçi emekçi, işsiz gençler yaşadığımız silahlı ayaklanmanın temel gücünü oluşturdu. Savaşçı gücünü oluşturdu. Kürt gençliği bu konuda pek çok deneyime sahip öğrenmeli ve öğretmeliyiz.

"Başkaldırmanın bütün ülkeyi kucaklayan uzun bir iç savaş, yani halkın iki kesimi arasındaki silahlı bir mücadele şeklinde daha yüksek ve daha karmaşık bir biçim olacağı kesinlikle doğal ve kaçınılmazdır. Böyle-sine bir savaş, oldukça uzun aralıklarla çok az sayıda büyük çarpışmalar ve bu aralıklar arasında çok sayıda küçük çarpışmalar ve bu aralıklar sırasında çok sayıda küçük çatışmalar dizisinden başka birşey olarak anlaşılabilir. Böyle olunca -ve kuşku yok ki, böyledir- sosyal-demokratların, bu büyük çarpışmalarda ve aynı zamanda da olabildiği kadarıyla, bu küçük çatışmalarda yığınlara en iyi bir biçimde önderlik edecek örgütlerin yaratılmasını kendilerine görev edinmeleri kesinlikle zorunludur. Sınıf mücadelesinin iç savaş noktasına kavuştuğu bir dönemde, sosyal-demokratlar, yalnızca bu iç savaşa katılmayı değil, aynı zamanda da önderlik rolünü oynamayı da görev edinmelidirler. Sosyal-demokratlar, örgütlerini, düşman güçlerine zarar verecek bir tek fırsatı bile kaçırmayan bir savaşçı parti olarak gerçekten hareket edebilecek biçimde eğitme ve hazırlamak zorundadırlar." (Lenin, 30 Eylül 1906, Proletari, Nr. 5)

İşte iç savaşın devrimci kadrolarına düşen görev bunlardır...

Loukanikos'a Veda

Sokaklarda yürüyüp eylem yapan, polisten gaz yiyen yalnız biz değiliz. Hemen her şehirde ya da ülkede eylemlerin müdavimi dört ayaklı canlarımız var. kimi zaman eylemleri şenlendirir, kimi zaman eylemcileri korkutur ama eylemlerin vazgeçilmezidir yine de. Yunanistan'ın eylemci köpeği 10 yaşındaki Loukanikos (Sosis) öldü, ve bu da Carlos Latuff'un onun ölümü anısına çizdiği karikatürü...

Bayramı Tadilat Halindeki Dükkanında Geçirdiler

**Dün geceyi nerede geçirdiniz?
Peki ya bu geceyi?
Bayramda nerede olacaksınız?**

Dün geceyi ve bu geceyi muhtemelen evinizde ailenizle geçirdiniz. Pek de konforu olmayan bir emekçi evi de olsa gece uzanıp uyuyabileceğiniz bir yatağınız vardı en azından. Bayramı da imkanlar el veriyorsa memleketinize giderek ya da evinizde ailenizle geçireceksiniz?

Ahmet, Şahin ve Remzi için durum böyle değil. Onlar dün geceyi beton bir zeminde ince dar kauçukların üzerinde uyumaya çalışarak geçirdiler. Bu geceyi de öyle geçirecekler. Bayramda da yine muhtemelen o kauçukların üzerinde uyumaya çalışarak, ailelerinden kilometrelerce uzakta, onların artık veresiyeyi kesen esnaftan alış veriş yapmadan bayramı nasıl geçireceğini, para olmadığı için okula gidemeyen çocukların kırgınlıklarını, acısını duyarak geçirecekler.

Ahmet Baruk, Şahin Karaçelik, Remzi Menekşe, aylar önce Sirkeci Büyük Postaneye ek hizmet binasının tadilatını yapmak için Zamir İnşaat elemanı olarak çalışmaya başladılar. İlk bir bir buçuk ay haftada 50-100 lira harçlık alarak idare ettiler. Zamir İnşaat patronu İsmail Şen her seferinde "Bu hakedişte ayarlamadık, haftaya inşallah" diyerek geçiştirdi. İşçiler, iş yetişsin hakedişin parası ödensin diz de paralarımızı alıp ailelerimize gönderelim diye ceplerindeki parayla, kredi kartlarıyla fayans, yapıstırıcı alçı vs. inşaat malzemeleri alarak işe devam ettiler.

Bir noktayı atlamamak gerek. Tadilat işi uzun süreceği için kalacak bir yer göstermesi gerekiyordu. Onlara tadilatı yapılan binanın çatı katını gösterdiler. Yıllarca ne kadar hurda, çöp varsa oraya atılıp hiç girilmemiş çatı katını ellerinden geldiğince temizlemeye çalışmışlar. Pencerelelere naylon çekip derme çatma divanlar yapıp üzerlerine sünger yataklar atılarak kalacak bir yer oluşturmuşlar.

"Biz Şirkete Parayı Ödedik, Size Şirket Ödesin"

Bu arada Zamir İnşaatın, Sirkeci PTT İşletmesi'ne taahhüt ettiği işi zamanında bitirmediği için sözleşmesi feshedilmiş. Zamir İnşaat bırakıp gitmiş, 20 işçinin parası ödenmeden. İşçiler Zamir İnşaat patronundan paralarını almayınca Sirkeci PTT İşletmesi Müdür Yardımcısı Özyay Hatbaş'tan PTT Genel Müdürü Osman Tural'a kadar görüşüp başvurdular. Yanıt "Biz şirkete parayı ödedik" oldu. Günler, haftalar boyunca paralarını alabilmek için her türlü hukuki yolu denemişler. Çalışma Bölge Müdürlüğü'ne başvurmuşlar. Bu arada tadilat işini yapan işçilerin kiminin sigortasının yapıldığını kimisinin yapılmadığını öğrenmişler. Çalışma Bölge Müdürlüğü'ne başvurularından bir sonuç alamamışlar. İşkur'a başvurmuşlar. Oradan da bir sonuç yok. Savcılığa gidip suç duyurusunda bulunmuşlar. Savcılık Emniyet Müdürlüğü'ne yazı göndermiş soruşturma yapılması için.

Vali Yardımcısı: "Ben Ne Yapayım?"

Son çare İstanbul Valisi ile görüşmeye çalışmışlar. Beş kez gidip geldikten sonra görevlilerle yaşadıkları tartışmanın seslerini duyan Vali Yardımcısı Fethi Yorulmaz, işçilerden birinin temsilci olarak gelmesini istemiş. Remzi Menekşe görüşerek sorunlarını anlatmış. Vali Yardımcısı "Ben ne yapayım? Gidin iş mahkemesine başvurun" cevabını vermiş. Olayı anlatan Şahin Karaçelik, "Benim en çok zoruma giden koskoca vali yardımcısının 'Ben ne yapayım?' demesi oldu. Sirkeci PTT Müdürlüğü'ne bir telefon açsaydı, deseydi ki buraya üç tane adam geldi bir şeyler anlatıyorlar hele bu işin aslı nedir?" diye sorup oradan bizim anlattıklarımızı reddeden bir cevap aldıktan sonra bize bu cevabı verse zorumuza gitmeyecek. Böyle bir ilgisizlik mi diyeyim, çaresizlik mi? Nasıl bir görev anlayışı nasıl bir insanlıktır kabul etmek zor" diyor.

Sirkeci PTT İşletmesi'nde işin sorumlusu mühendisinden müdür yardımcısına, müdüre kadar hepsine defalarca beş parasız kaldıklarını, geçen bayramdan beri ailelerine para gönderemediklerini, suyu bile olmayan çatı katında kaldıklarını anlatsalar da değişen bir şey olmamış. "Biz Zamir İnşaat'a parayı ödedik. İş Mahkemesi'ne gidin" cevabını almışlar.

İşçiler Zamir İnşaat'a yüzbin lira ödendiğini ama yapılan işin maliyetinin ikiyüzdellibini geçtiğini, mühendisin bunu tespit ederek ödeme sorununu çözebileceğini anlatsalar da bir faydası olmamış. Bu arada Zamir İnşaat patronuna ulaşmaya da çalışmışlar. Zamir İnşaat patronunun adamı işçileri arayarak küfürlerle tehdit etmeye başlamış. "Defolun gidin oradan, şu kadar kişiyle gelir hepinizin işini bitiririm" şeklinde tehditler savurmuş. Ama işçiler isteseler de gidemiyorlar çünkü aylardır ceplerinde tek kuruş paraları yok. Hep çevredeki esnaftan veresiyeye ihtiyaçlarını karşılamaya çalışmışlar. Hem utandıkları için hem de daha fazla borç yapmamak için aç yattıkları olmuş. Her başvurdukları yetkilinin iş mahkemesine gidin sözü üzerine bu şanslarını da denemişler. Şahin Karaçelik "Çağlayan Adliyesinde iş mahkemesine baş vurma için gittim, dava açmak için para dosya masrafı, harç,

"Ceplerimizdeki parayı da kredi kartlarındaki limitleri de malzemelere yatırdık. Ne ki işi tamamlayıp şirket hakedişi alsın diye ama şimdi halimize bak. Sokakta kaldık dün gece. Burada bir esnaf tadilatı yapılacak bir dükkan olduğunu söylediyorsanız başlayın hem geceyi orada geçirirsiniz dedi, kabul ettik. En azından başımızın üstünde bir dam olsun. Yerlerde bu kauçukların üzerinde yatacağız. Bayramı kauçuk yataktaki beton üzerinde aç susuz geçireceğiz. Benim çocuk çocuğum yok ama bu adamlar ne yapsın. Biz ne yapalım, adam mı öldürelim, soygun mu yapalım?"

damga pulu derken bana yüklü bir masraf hesabı çıkarttılar. Benim o kadar param olsa ihtiyaçlarımı karşılarım, aileme çocuklarımı az da olsa para gönderirim. Üstelik bu dava süreci iki yıl sürecek. Peki ben o zamana kadar ne yapayım?" diyerek dile getiriyor isyanını.

"Devlet Sorunu Çözmek Zorundadır"

"Gitmediğim merci, görüşmediğim yetkili kalmadı, biz eylem de yaptık aylarca PTT'nin merdivenlerinde oturduk. Günlere haftalara aylarca oturduk. Bildiğin o uzun taş merdivenlerde öylece oturduk. Basın mensuplarına da haber verdik. Ama yine sesi mi duyuramadık" diyor Remzi Menekşe "PTT Genel Müdürlüğü'nden tut da Sirkeci'deki müdüründen, mühendisine kadar defalarca anlattık. Ben diyorum ki, kim güçlüdür. Burası bir devlet kurumudur. Buranın ihalesini alan şirket mi güçlüdür, devlet mi? Eğer büyük olan, güçlü olan devletse ortaya çıkıp sorunu çözecek odur. Yok şirket devletten büyükse, güçlüyse zaten bitmişir bu ülke. Daha biz nereye gidelim bilmem" diyerek sorunun nasıl çözümsüzlüğe itildiğini ifade ediyor.

Her başvurdıkları merciden elleri boş dönen işçiler son çare olarak 2 Ekim günü Sirkeci PTT binası önünde kendi paralarıyla aldıkları fayansları kırarak eylem yapıp seslerini duyurmaya çalışıyorlar. Tabii aylarca işçinin parasını ödemeyen, her türlü baş vuruya rağmen patronun kapısına gitmeyen devletin polisi işçilerin "eylem yaparak çevreyi rahatsız ettikleri" gerekçesiyle onları gözaltına alıyor.

Gözaltından bırakıldıklarında tadilat yapılan binaya geliyorlar ki, kapıya kilit vurulmuş. Yani işçiler beş parasız sokağa atıldıklarını görüyorlar. İnsanın isyan etmemesi mümkün değil.

Ahmet Baruk "Polis bize insanlar sizden korkuyor orada binanın önünde durmayın" dedi. "Biz kime zarar vermişiz, hırsızlık mı yapmışız birini mi dolandırmışız, birine bir sözümüz mü olmuş. Haa benim kılığımдан kıyafetimden dolayıysa bunun suçlusu PTT yetkilileridir. Aylardır beş kuruş para alamamışız ailemize para gönderememişiz üstümüze başımıza bakamaz olduk. Böyle kir pas içinde geziyoruz. Boynumuzda, enseimizde, ayaklarımızda yaralar oluştu temizliğimizi yapamadığımız için" diyerek yaşadığı ağrıyı anlatıyor.

Ahmet Baruk'un dört çocuğu olduğunu 400-500 lira para gönderemediği için bu sene hiç birinin okula gidemediğini anlatırken gözleri doluyor. Boğazına bir yumruk oturuyor sanki. Anlamakta zorlanıyor. Arkadaşlarının araya girip bir şeyler anlatması sırasında biraz daha toparlamaya çalışıyor kendini. "Kardeşim de benimle birlikteydi. Annem rahatsızlandı ameliyat olması lazım. Ama para yok, hastaneye neyle gidecek onu düşünüyoruz. Mecbur sağdan soldan borç bulup kardeşimi gönderdik ki, hiç değilse annemin yanında olsun" diyerek insanı isyan ettiren dramını anlatıyor acıyla.

Şahin Karaçelik'in iki çocuğu var. "Birisi tıp fakültesi öğrencisi diğeri lise. Ben oğluma aylardır para gönderemedim. Tıp Fakültesi dersleri ağır çalışıp okuyacak hali yok. Biz buralarda rezil olmuşuz. Geçen bayramı parasızlıktan burada geçirdik bu bayram ondan da beter durumdayız. Bak işte burada esnafın bu boş dükkanında bu strafolar üzerinde uyumaya ça-

lışacağız. Oğlum aradı 'Baba sen ne yapıyorsun, para göndermiyorsun, bayramlarda da gelmiyorsun, nasıl bir şey bu?' diye sorduktan sonra eşim sitem etikten sonra bana milyarları bağışlamışlar sonradan hiç kıymeti yok" diyerek duyduğu öfkeyi acıyı anlatmaya çalışıyor.

Remzi Menekşe daha kalender işi şaka yanından alır görünse de o da memleketine gidememiş aylardır. "Ceplerimizdeki parayı da kredi kartlarındaki limitleri de malzemelere yatırdık. Ne ki işi tamamlayıp şirket hakedişi alsın diye ama şimdi halimize bak. Sokakta kaldık dün gece. Burada bir esnaf tadilatı yapılacak bir dükkan olduğunu söylediyorsanız başlayın hem geceyi orada geçirirsiniz dedi, kabul ettik. En azından başımızın üstünde bir dam olsun. Yerlerde bu kauçukların üzerinde yatacağız. Bayramı kauçuk yataktaki beton üzerinde aç susuz geçireceğiz. Benim çocuk çocuğum yok ama bu adamlar ne yapsın. Biz ne yapalım, adam mı öldürelim, soygun mu yapalım?" diyerek isyanını dile getirmeye çalışıyor.

İnşaat işçileri şimdi Çağaloğluna çıkan yokuşta küçük bir dükkanın fayansları döşeyip kendilerine yiyecek veren esnafa borçlarını azaltmaya biraz harçlık

almaya çalışacaklar.

Kıscası Ahmet, Şahin, Remzi.. Üç inşaat işçisi devlet tarafından sokağa atılmış şekilde bayramı sokağa strafolar içinde ailelerine kavuşamamanın, onların ihtiyaçlarını karşılayamamış olmanın acısını duyarak geçirecekler.

İşçiler tüm bunları anlatırken kimden yardım isteyebileceğini düşünüyorum. Bayram arifesi herkes bir yere gitmek üzere çoktan yola çıkmıştır bile. İnşaat-İşçileri Sendikası Başkanı Mustafa Akyol'u arıyorum. Telefon kapalı, büyük bir üzüntüye kapılıyorum. Ama işçiler anlamasın diye de bir arkadaşla sözleştik arayıp gecikeceğimi söyleyeyim diyorum. Aklıma sendika üyelerinden bir ikisin daha telefonu olduğu geliyor. Hemen arıyorum. Karşıma çıkan arkadaş "Ben Anadolu Yakası'ndayım oraya yakın arkadaşlardan birini yönlendirmeye çalışayım. Ama malum bayram arifesi..." Yaklaşık onbeş dakika sonra sendikadan Erhan Kahraman arıyor: "Durum nedir ben yoldayım 30-40 dakikaya kadar gelirim" diyor. Kıscaca durumu özetliyorum. "Arkadaşların sorunları hakkında daha bilgili birine ihtiyacım var bir de ihtiyaçlarımı karşılamaları için bir şeyler yapmak gerek" diyorum. İşçiler bir kişinin daha durumlarına ilgi göstermesinden mutlu oluyorlar. Oturup konuşuyoruz. Şahin Karaçelik evraklarını getirip gösteriyor. İşçiler bir kez de yaşadıklarını ona anlatıyorlar Erhan Kahraman'ın "Siz bütün yasal yolları denemişsiniz. Alacaklı olduğunuz da net. Bu parayı ödemek zorundalar ve alırsız" demesi onların ilk defa yüzlerini birazcık olsun güldürüyor, umutlandırıyor. Kısa bir durum değerlendirmesi yapıyorlar. Fakat 4 gün bayram tatili. Bütün devlet kurumları kapalı. Yapacak tek bir şey var: Bayramın bitmesini beklemek.

Bu arada kalacak bir yer ayarlamaya çalışıyoruz işçilere, fakat yakın da bir yer yok, işçileri götürebileceğimiz yerlerin hepsi uzak semtlerde. İşçiler ise o bölgeye yakın olmak istiyorlar. "Gözümüz binada olsun. Orada eşyalarımız var" diyorlar. "Biz bu geceyi de burada geçirelim. Hem buranın tadilatına devam edelim, işi ilerletmiş olalım. Bayramın ikinci üçüncü günü görüşür konuşuruz" diyorlar. İşçileri orada boş bir dükkan, alçının, tozun içinde bir kauçuk üzerinde uyumak zorunda kalacaklarını bilerek gitmeye içimiz el vermiyor. Bir süre daha konuşuyoruz. Onlar bunca zamandır verdikleri emeğin yok sayılmasından, emeklerinin karşılığının gaddarca gasp edilmesinden, gittikleri her mercinin umursamamışından, ailelerinden uzaktan onların ihtiyaç içinde olduklarını bilip de bir şey yapamamaktan, duydukları acıyı ve öfkeyi anlatarak hafifletmeye çalışıyorlar. "Sendikadan arkadaşlar da gelirler yarın" diyoruz. Hava kararıyor, saatler ilerliyor. İşçiler, "Sağolun siz de evinize geç kalmayın" diyerek geçiriyorlar bizi. Ertesi gün tekrar görüşmek üzere zor da olsa ayrılıyor işçilerden.

PTT İnşaat İşçileri Sirkeci'de Eylemde

İnşaat-İş Sendikası, PTT Sirkeci Ek Hizmet Binasının tadilatını yapan 3,5 aydır ücretleri ödenmeyen işçilerle birlikte 13 Ekim günü PTT Sirkeci önünde basın açıklaması ve oturma eylemi yaptı.

"Dünyayı Biz İnşaa Ediyoruz Altında Yine Biz Kalıyoruz Artık Yeter" pankartı ile "İnşaat İşçisi Köle Değildir", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atarak PTT Sirkeci binası önüne gelindi. İnşaat-İş Sendikası adına açıklama yapan Tekin Arslan "Bugün yine her zamankine benzer bir inşaat klasiğiyle karşı karşıyayız. PTT Ek Hizmet Binasının restore edilmesinde çalışan işçi arkadaşlarımızın en temel hak olan çiplak ücret hakları gasp edilmiştir. İşçiler karşı işlenen tek suç bu değildir. Burada çalışan arkadaşlarımızın bir kısmının sigortası bile yapılmamıştır. Barınma Koşulları yasalara uygun değildir. Bu rezilliklerin tümü, devletin kurumu PTT'de yaşanmıştır" dedi.

İşçilerin çalıştıkları süre içinde devlet memuru gibi denetlendiğini, fakat sigorta girişlerinin denetlenmediğini belirten Arslan, söz konusu işçi olunca topu yüklenici firmaya atıp işin içinden sıyrıldıklarını ifade etti.

İşçilerin ücretlerinin ödenmediğini ve şantiye dışına çıkarılıp kapının zincirlendiğini, çağrılan müfettişlerine kapıyı zincirli görmelerine rağmen işçilerin burada çalışan olarak görülmediklerini söyleyen Arslan "Orada yapılan bir iş vardır, peki bu işleri kim yaptı? Kapı zincirli olduğu için siz bile içeri giremezken işçi arkadaşlarımızın içeri girmesini nasıl beklersiniz?" dedi. İşçilerin sigortalarının yapılmayıp bir de orada çalıştıklarını ispatlayan belge istenmesinin ise akılsızlık değilse, işçilerin aklıyla dalga geçmek anlamına geldiğini söyleyerek, burada yaşananın inşaat sektöründeki rezilliğin resmi olduğunu söyledi.

"Çalışma Bakanlığı, müfettişi, müdürü, amiri, memuru hepsi para saltanatının yamdadır" diyen Arslan, ödenmeyen her işçi ücretinden ve ölen her işçiden yetkililerin sorumlu olduğunu belirtti. İşçilerin ücretlerinin bir an önce ödenmesini isteyen Arslan "Biz her şeyi kar olarak gören bu düzenin tekerine çomak sokmak için buradayız. Yaptıklarımız karşısında her seferinde bizi görmeye devam edeceksiniz" diyerek sözlerini tamamladı.

İşçiler PTT Sirkeci binası önünde sloganlarla oturma eylemini sürdürüyor.

Kadın Emeği Platformu M&T Reklam İşçileriyle

Kadın Emeği Platformu, sendikali oldukları için işten atılan ve 141 gündür işlerine dönme mücadelesi veren M&T Reklam'ın kadın işçileriyle dayanışma ziyaretinde bulundu.

Düzce ve Çayırova'da bulunan M&T Reklam işçileri Birleşik Metal İş Sendikası'na üye olmalarının ardından çeşitli bahanelerle işten atıldılar. İşten atılan 120 Metal işçisi Düzce ve Çayırova'daki fabrikaların önünde tüm baskılara, şiddete, polis ve patronların saldırılarına rağmen 141 gündür işlerine geri dönme mücadelesini sürdürüyor.

Bir çok sendikaların kadın üyelerinin bir araya gelerek oluşturduğu Kadın Emeği Platformu kadın işçilerle dayanışma ve kadınların sınıf mücadelesini büyütmek için M&T Reklam Çayırova işçilerini ziyaret etti.

Kadın Emeği Platformu adına DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, sendikal halklarına sahip çıktıkları için işten atılan M&T Reklam işçilerini tam 141 gündür fabrika önüne kurdukları çadırda direniş sürdürdüklerini belirterek "Bu direniş çadırları bizim onurumuzdur" dedi. Kadınların çalışırken özellikle kadın olmalarından dolayı bir çok sorunla karşılaştığını belirten Çerkezoğlu,

"buna rağmen direnen, mücadele eden kadınlarımızı selamlıyoruz ve inanıyoruz ki, burada direnen işçi arkadaşlarımız bu fabrikanın kapısından içeri zaferle girecekler, işlerinin başına döneceklerdir" dedi. Tüm işçi sınıfının örgütlü olmasından duydukları korku duyan patronlara karşı geleceği yeniden kurma mücadelesi veren kadınlarla dayanışma içinde olduklarını ve mücadeleyi büyüteceklerini ifade etti.

Sendikal Güç Birliği Kadın Koordinasyonu'nda Necla Akgökçe ise oldukça uzun bir süredir direniş sürdürmekte olan kadınların mücadelelerinde yalnız olmadıklarını, sermayenin topuna, tüfeğine, işten atma saldırılarına ve tüm bunların yanında devletin de buna destek veren uygulamalarına karşılık kadınların da mücadelesinin, sendikalarının, dayanışmalarının olduğunu belirten Akgökçe, "Bizim bizden başka sığınacak bir yerimiz, koruyacak kimsemiz yok, bizim gibi olanlardan başka gücümüz de yok. Bu nedenle tüm baskılara rağmen bu mücadeleyi sürdürmekte olan işçi arkadaşlarımızı selamlıyoruz. Mücadelenizi sahipleniyoruz ve dayanışmamızı sürdürdüğümüzü belirtiyoruz" dedi.

Bu kısa ziyaret sırasında

kadın işçilerden Emine Genç ve Sibel Aykın'a direniş hakkındaki görüşlerini sorduk.

Emine Genç 18 aylık bir çalışmanın ardından kendisini direnişin içinde bulmuş. Enjeksiyon bölümünde çalışan Emine, "Bizi çalıştırdığımız bölümün kaçak yapı olduğu ve kapatılması gerektiğini söyleyerek işten çıkardılar. Ama bizi sendikali olduğumuz için çıkardıklarımızı biliyoruz" diyor. Çok yoğun bir çalışma temposu ve ağır kaldırmaktan bir çok arkadaşının bel fitiği olduğunu söyleyen Genç, sendikaya üye olmadan önce fazla mesailere ilişkin de sorun yaşadıklarını belirtti. Bir süre zorunlu mesailere kalmama yönünde birlikte hareket etmelerinin ardından zorunlu mesailerde ısrar edilmediğini söyleyen Genç, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin de yeterli olmadığını söyledi. İşlerinin niteliği gereği özel bir ayakkabı giymeleri gerektiğini fakat verilen ayakkabıların ayaklarını yara yaptığı için kullanamadıklarını belirten Genç, bunu yönetime söylemelerine rağmen bir sonuç alamadıklarını belirtti.

Bir buçuk aydır direnişte olan Emine Genç 3 çocuk annesi, şimdi okullar açılmış, hem çocukların okul ihtiyaçları hem de onların okula gidiş gelişleri direniş gelişimini zorlamaya başlamış. Çocukları okula yollayıp çadıra geliyor. Çocukların okuldan dönecekleri saatlerde gitmek zorunda kalıyor.

Emine Genç daha önce de bir askı fabrikasında çalışmış, orada da sendikalaşma faaliyeti başlamış, Emine henüz sendikali olmadan fabrika kapatılmış.

Şimdi burada işine geri dönebilmek için mücadele ediyor.

Çayırova M&T Reklam'da işten atılan 5 kadın işçiden birisi de Sibel Aykın, 141 gündür direnişte olduğunu belirten Aykın 4 yıl boyunca slim pakette çalışmış "Kadın erkek hepimizin üzerinde baskı vardı, en başta ağır kaldırmaktan bel fitiği oluyoruz. Biz sadece insan gibi çalışabilmek için sendikali olduk. İstedik ki, sağlıklı bir ortamda emeğimizin karşılığını alarak çalışalım. Kadın işçiler olarak da ciddi sıkıntılarımız oluyordu. Mesela kadın arkadaşlarımızın tuvalete gidişlerinde uzun zaman kalmayın diye baskı yapıyorlardı" diyerek anlatıyor yaşadıkları sıkıntıyı. Zaman zaman iş kazaları olduğunu da anlatan Aykın, bir erkek arkadaşlarının iki kez iş kazası geçirdiklerini anlatırken, yine o anları yaşar gibi oluyor. "Hepimiz etkilendik, gerçekten moralimiz bozuldu. Bir de tam iyileşmeye çalışırken ikinci kazayı yaşamamız bizi daha da üzdü" diyerek anlatan Aykın, çalışanların hemen hemen hepsinde bel fitiği oluştuğunu aktarıyor. Direnişe başladıklarından beri baskıların da devam ettiğini söyleyen Aykın, tüm bunlara rağmen kazanmak için direniş sürdürdüklerini belirtti.

Direnişin başından bu yana ziyaretçisiz, desteksiz kalmadıklarını söyleyen kadın işçiler, işlerine geri dönebilmek için bu desteğin daha güçlü olması gerektiğini ve emek dostlarının desteğini beklediklerini belirtiyorlar.

Dora Otel Önünde Eylem

Dora Otel yönetimi çalışma şartlarının düzeltilmesi amacıyla Tüm Emek Sen'e üye olan veya sendikaya yakın duran 13 işçiyi kısa aralıklarla işten atmıştı.

İşten atılanların geri alınması ve anayasal hak olan sendikal hakların tanınması için işçiler Tüm Emek Sen üyeleri ve desteğe gelen dostlarıyla 6 Ekim günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Tüm Emek Sen pankartının açıldığı eylemde "Dora İşçisi Yalnız Değildir", "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Sendika Haktır Engellenemez", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek" sloganları atıldı. Dora Otel işçilerine Mücadele Birliği Platformu - Genç Emekçiler Birliği, EHP, Devrimci İşçi Partisi, Devrimci Anarşist Faaliyet, EMEP, TKP 1920, Emek ve Özgürlük Cephesi de destek verdiler.

Tüm Emek Sen Genel Sekreteri İbrahim Akseloğlu yaptığı basın açıklamasında Dora Otel'de 13 işçinin anayasal haklarını kullanarak sendikali oldukları veya sendikaya yakın oldukları için atıldıklarını belirtti. 24 Ekim tarihinde 5 işçinin işten atılması üzerine çalışanların arkadaşlarının işe alınması talebiyle iş yavaşlatma eyleminde bulduklarını aktaran Akseloğlu, ardından sendika olarak otel yönetimiyle görüşmede bulduklarını Dora Otel yetkililerinin "Sendikayı tanıyacağız, tabi ki sendikali olmak bir hak" sözlemlerinde bulduklarını belirtti. Akseloğlu "Ancak hemen ardından anti-demokratik sendikalar yasasına sığınarak sendikaya izin vermediler ve kimisi üyemiz olan kimisi de sendikamıza yakın duran arkadaşlarımızı kısa aralıklarla işten çıkardılar ve şu anda 13 Dora Otel çalışanı arkadaşımız işten çıkarılmış durumdadır" dedi. Akseloğlu, sendikali olmanın bir anayasal hak olduğunu ve işten atılanların derhal geri alınması ve çalışanların sendikal haklarının tanınması gerektiğini belirtti.

İşten atılan Dora Otel işçilerinden Muhammed Uysal, Dora Otel'de yaklaşık bir yıldır garson olarak çalıştığını, çok uzun saatler çalışmak zorunda kaldıklarını belirtti. Otelde inanç, etnik kimlik vb. nedenlerle ayrımcılık yapıldığını da ifade eden Uysal yöneticiler tarafından "Ne iş yaparsanız ki?" denerek emeklerinin görmezden geldiğini, bir çok turizm işletmesinde işçilerin nedensiz olarak bir yılları dolmadan işten çıkarıldıklarını belirtti. İşten atılma süreci öncesinde kendisinin işçi dostu olduğunu iddia eden, işçilerin sendikalaşmasından yana olduğunu söy-

leyen Dora Otel Genel Müdürü Hulusi Çevik'in, iş yavaşlatma işten attığını belirten Uysal, Çevik'in sendikali olanlara yönelik tehditlerde bulunduğuna dikkat çekti.

Turizm sektöründe çalışanların yaşadıkları güçlükleri aktaran Uysal, "Girdiğimiz her işten kısa bir süre sonra işten çıkarılıyor ve işe tekrar sıfırdan başlamak zorunda kalıyoruz. Bizi en çok yıpratın bu şekilde emeğimizin yok edilmesi oluyor" diyerek turizm sektöründeki güvencesiz çalışmanın ve sömürünün boyutlarının ne kadar yüksek olduğunu aktarıyor ve Dora Otel'de işten atılmalarının sürecini ifade ederek mücadeleyi sürdüreceklerini belirtiyor.

Salih Sözüdoğru ise otel yönetiminin farklı gerekçeler gösterilse de sadece anayasal hakları olan sendikali olma hakkını kullandıkları için işten atıldıklarını belirterek "Sendikali olanlar veya onlara yakın olanlara mobbing uygulamaya, üzerlerinde baskı kurmaya başladılar.

Görev yerlerimizi değiştirmekle tehdit ettiler, kimi arkadaşlarımızın görev yerlerini değiştirdiler. 'Seni yukarı yollarım buluşuk yıkarsın, seni kata veririm' gibi tehditlerde bulunuyorlar. Bizim iş yapmaktan yana bir korkumuz yok. Biz emeğimizin karşılığında yaşamımızı kazanmak için çalışıyoruz. İş beğenmek beğenmemek gibi bir tavrımız da yok. Yeri geldiğinde zaten ekip arkadaşlarımız arasında yardımlaşmada bulunuyoruz" sözleriyle Dora Otel'deki çalışma zulumünü ve baskıları anlatıyor. Otel yönetiminin tehditlerine de değinen Sözüdoğru "Burada kaç tane sendikali varsa kafasını koparacağız" denildiğini hatırlatarak, sendika düşmanlığını ifade ediyor ve işten atılmalarının sürecini, sendikaları Tüm Emek Sen ile birlikte işlerine geri dönme mücadelesini sürdüreceklerini belirtiyor.

İşten atılan Dora Otel işçileri bazı arkadaşlarına ise izin kullanılarak birlikte davranmalarının önünün kesilmeye çalışıldığını da ifade ediyorlar.

DİSK'ten İşkur İşçilerine Destek Ziyareti

Ankara Apdi İpekçi Parkı'nda 16 gündür eylemde olan İş-Kur işçilerine DİSK destek ziyaretinde bulundu.

İş-Kur işçileri Van'da yaşanan depremin ardından İş-Kur vasıtasıyla yaralarını biraz olsun sarabilecekleri bir işe sahip olmuştun, 30 Mart yerel seçimlerinden hemen sonra işlerinden atıldılar. Van'da gerçekleştirdikleri birçok eylemden de sonuç alamayan işçiler 14 Eylül 2014 günü işten atılmalarının 94. gününde eylemi Ankara'da Abdi İpekçi Parkı'na taşıdılar. Pek çok emek dostu tarafından ziyaretlerle desteklenmeye çalışılan, çadır dahi kurdurulmayan, İş-Kur işçileri Ankara polislerinin gazına, tazyikli suyuna ve her türlü baskıya rağmen kararlılıkla Ankara soğuşunda eylemini sürdürüyor.

Ankara'da Abdi İpekçi Parkı'nda işlerine geri dönebilmek için 14 Eylül'den bu yana eylemde olan İş-Kur işçilerine DİSK yöneticileri ve üyeleri 29 Eylül günü destek ziyaretinde bulundu. DİSK Ankara Bölge Temsilcilerinin yanı sıra DİSK Genel Başkanı Kani Beko da ziyarete katıldı. Kani Beko, Van depremi nedeniyle zaten zor durumda kalmış olan işçilerin, ancak bir iş bulabilmişken işçi düşmanı tavırla karşılaşmış olmalarının kabul edilemeyeceğini, işçilerin bir an önce işlerine tekrar başlatılmaları için siyasi iktidarın harekete geçmesi gerektiğini belirtti. Kış aylarına girilmiş olduğunu hatırlatan Beko, bugünlerde işçilerin işten çıkartılarak ikinci bir deprem yaşatılmaması gerektiğini aksine, Van'ın yaralarının sarılması için kamu yararına olan bu projenin devam ettirilmesi gerektiğini vurguladı. İşçilerin, alınterleri ile ihtiyaçları olan ücreti kazanabilmeleri için derhal işlerine iade edilmeleri gerektiğini söyleyen Beko, Vanlı depremzede işçilerin haklı ve demokratik mücadelelerini desteklediklerini belirtti.

Açıklamaların ardından DİSK heyeti işçiler için getirdikleri giysi ve battaniye ve ihtiyaç malzemelerini teslim etti.

Ali Varol Günal

Devrimin İkinci Sıçrama Noktası

İŞİD katillerinin Kobane'yi kuşatması ve aynı günlere denk gelen TBMM'deki tezkere oylaması, geçen sene 31 Mayıs'ta başlayan devrimci sıçramanın bu kez çok daha güçlü bir şekilde yaşanmasına neden oldu; çok daha güçlü bir şekilde, çünkü bu defa Türkiye ve Kürdistan devriminin en güçlü manivelası olan halkların mücadele birliği pratik eylemliliklerle sağlanıyor.

Karşı-devrimin kitle tabanının da harekete geçmesiyle bir şey bir kez daha tüm açıklığıyla görülmüş oldu: Kim ki, Türkiye ve Kürdistan'da devrimin bir iç savaştan geçmeden zafere ulaşacağını düşünüyorsa, o hayal görüyordur. Sınıflar savaşımının yoğun hali olan iç savaş göze almadan bırakın devrim yapmayı, muhalefet olarak kalmayı bile başaramazsınız.

Sözlerimizi abartılı ya da ürkütücü bulanlar, TC devleti cumhurbaşkanının, kendini hükümetin sözcüsü gibi görenek birbiri ardına yaptığı açıklamalara baksın. Cumhurbaşkanını olmadan önce söylediği "tarafsız cumhurbaşkanı olmayacağım" sözünün gereğini yerine getirme kaygısı değildir buna neden olan. Onun eteklerini tutuşturan son 10-15 gündür sokakları tutuşturan devrimci iç savaştır. Burjuvazi açısından durumun vahametini görüyor ve tehditler yoluyla ayaklanmış olan halkı korkutmaya, sindirmeye çalışıyor. Daha Haziran ayaklanmasının anıları bu kadar canlıyken, şimdi hem de on yıllardır savaş içinde çelikleşmiş olan Kürt Halkı tarafından bir ayaklanmanın başlatılması, bu ayaklanmanın Kürdistan'la sınırlı kalmayıp tüm Türkiye'ye yayılması, deyim yerindeyse onların korktuklarını başına getirmiştir. Şimdi korkunun esir aldığı her sınıfın göstereceği refleksi göstermek suretiyle saldırıyorlar. Kimse burjuvazinin her boydan temsilcilerinin yaptıkları bu salvo atışlarının onların cesaretinden geldiğini sanmasın. Tekelci burjuva sınıfı ve onun temsilcilerinin saldırılarının esas nedeni panik ve korkudur. Sokağa çıkan kitlelerin üzerine kuduz gibi saldırıların, gerçek mermiler kullanarak insanları katletmelerinin nedeni budur. Tarihte de görüldüğü gibi, burjuvazinin serinkanlılığını yitirip kitle katliamları yaptığı dönem, özellikle iktidarı elinden kaçırma tehlikesinin belirdiği dönem olmuştur.

Daha önceki yazılarımızda da dikkat çekmiştik. İç savaşın ilerleyen aşamalarında faşizmin kitle tabanını sokaklarda daha fazla görmemiz şaşırtıcı olmayacaktır. Devleti/hükümeti, kimi zaman da vatani korumak adı altında linç gruplarının silahlandırılarak sokağa salınacağından hiç kimsenin şüphesinin olmaması gerekir. Sokağa salınan ağız salyalı güruhların dinci faşist mi ırkçı faşist mi olduklarının hiç bir önemi yoktur. Bunların hepsinin devrimin ordularının karşısına çıkarılması birer karşı-devrim ordusu olduğundan şüphe duyulmamalıdır. İçlerinde iktidarı çöplüklerinden beslenen olduğu gibi çoğunluğunu lümpen proleterlerin oluşturduğu serseri takımı da vardır. Bu kesimlerde şovenist bir histeri yaratmak kolaydır. Bunlardan devşirilen karşı-devrim ordusu, vatan-millet-din argümanlarıyla beslenerek devrimcilerle, yurtseverlere ve komünistlere saldırtılıyorlar.

TC devleti, yeni bir savaş tezkeresini meclisten geçirecek, Suriye'ye karşı olası bir savaş için tüm hazırlıklarını tamamlamış oldu. Sınır bölgelerine kaydırılan zırhlı birliklerin ve tankların İŞİD'e karşı bir hazırlık olmadığı, olmayacağını herkes biliyor. Devlet/hükümet yetkilileri her ne kadar tek başlarına savaşa giremeyeceklerini açıklayıp dursalar da, Rojava Devrimi'ni boğmak için ellerine geçirebilecekleri her fırsatı değerlendireceklerinden hiç kimsenin kuşkusu olmamalıdır. Hem böylece Suriye'ye karşı bir ön-cephe de kurmuş olacaktırlar.

"İŞİD sorununun hava hareketiyle çözülemeyeceği" söylemlerinin arkasında yatan gerçeklik budur. Türkiye, NATO şemsiyesi adı altında bölgede kara hareketi için can atıyor, bunun için her türlü provokasyonu deniyor; ama izinsiz bir müdahalede bulunamayacağını da pekala biliyor. Kobane'de yaşanan gelişmeler karşısında Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan ayaklanmalar, Türkiye'ye Dimyata pirince giderken evdeki bulgurdan olacağını her defasında yeniden hatırlatıyor. Buna rağmen Dimyata pirince gitme sevdasını daha ne kadar devam ettirir bilinmez.

Burjuvazi, işçi sınıfı ve emekçi halklara karşı on yıllardır sürdürdüğü iç savaş kazanmak için her türlü çirkinliği yapabilecek bir aşamaya gelmiş gibi görünüyor. Kitlel katliamlar, linçler vb'nin yanı sıra AKP hükümeti/devleti yeni çıkarmayı düşündüğü yasalarda da Terörle Mücadele Kanunu'na rahmet okutacak düzeyde bir saldırı hazırlığı içinde olduğunu gösteriyor. Tüm gelişmeler, devletin bir savaşa göre (hem iç hem dış savaş) kendisini reorganize ettiğini/deceğini gösteriyor. Bu "çözüm süreci" adıyla sürdürülen hükümet/devlet politikasının sonuna gelindiği anlamını mı taşıyor? Buna hemen "evet" demek biraz zor. Zira bu tür süreçlerde devletin bir yandan zor'un her türlüünü kullanırken, bir yandan da politik çevirme hareketinden vazgeçmediğini biliyoruz. Devlet için söz konusu olan devrim tehlikesini bertaraf etmekte gerisin bir önemi kalmıyor. O günün konjonktürü neyi gerektirir ona göre şekil alabilir.

Asıl önemli olan devrimci güçlerin, işçi sınıfı ve emekçilerin ne yapacağıdır. Devrimin bu ikinci sıçrama noktasında iktidarı ele geçirilmesi için hangi adımların atılacağıdır. Cevabı merak edilen soru budur ve geleceği tayin edecektir.

Eylemdeki İşçiler de Kobane Saldırılarından Payını Aldı

Kobane eylemleri sırasında fırsat kollayan polis, eylemlerinin 25. gününde Abdi İpekçi Parkı'nda olan Vanlı Depremzede TYÇP işçilerine saldırdı. 7 Ekim günü polislin vahşice saldırısı sonucu hastanelik olan aralarında kadınların da bulunduğu işçiler, daha sonra gözaltına alındı.

Polis, getirdiği bir kamyonla işçilerin parktaki tüm eşyalarına el koydu. Vanlı işçilerden İsmail Tatlı, bugüne kadar yasalara aykırı hiçbir şey yapmadıklarını, geldikleri günden bugüne müzakerelerle iş haklarını istediklerini dile getirdi. Tatlı, "görüşmelerimizden bugüne kadar bir yanıt alamamıştık, bugün yanıtı verdi hükümet. Polisini üzerimize saldı" dedi.

ÖZGÜR GÜVEN

Emperyalist Tam İlhak Ve Bazı Sonuçları

Emperyalizm, dünyanın birkaç zengin ülke ve büyük çoğunluğu yoksul ülkelerden oluşan iki kampa bölünmesini sağladı. Serbest rekabetin tekele yol verdiği 20. yüzyılın başında yoksul ülkeler genellikle sömürge ve yarı sömürgelelerden oluşuyordu. 2. Dünya Savaşından sonra sosyalizm bir dünya sistemi oldu. Sosyalist sistemin desteğiyle ulusal kurtuluş mücadelesi, başta Afrika olmak üzere dünyanın pek çok bölgesinde zafere ulaştı. Bağımsızlığını yeni kazanan bu ülkelerden bir kısmı sosyalizme bağlanırken, önemli bir kısmı süreç içinde emperyalist kapitalist dünyanın bir parçası haline geldi. Ama bu sefer yeni sömürgeleler, yani bağımlı ülkeler olarak.

Yeni sömürgecilik, özünde bağımlılık ilişkisine dayanır. Görünürde bağımsız bir ulusal devlet olmakla birlikte ekonomik ve politik olarak emperyalizme bağımlıdır. Mali sermaye ve tekeller bunu binlerce yoldan gerçekleştirmiştir. 20. yüzyılın sonuna yaklaşıırken emperyalist kapitalist sistemin yapısal krizi derinleşti. Krizin dipten gelen sert dalgaları her defasında daha güçlü ve daha yıkıcı olarak kapitalizmin merkezlerini sarsmaya başladı. Bununla birlikte yine kapitalist üretimin anarşik yapısından kaynaklanan aşırı üretimi. Aşırı üretim ve pazarların doyması, sermayenin genişlemiş yeniden üretimini gerçekleştiremez duruma getirdi. Sermaye doğası gereği artı-değer emmek zorundadır. Yeniden üretimin gerçekleşmemesi, artı değer üretiminin ve sömürüsünün de gerçekleşmemesi sermayenin yaşamsal ihtiyacı olan artı değeri emememesi demektir. Burduruma bir çare arayan tekeli sermaye, o güne kadar işbirlikçileri eliyle sömürdüğü bağımlı ülkelerdeki ekonomiyi doğrudan kendisi yönetmeye karar verdi. Bunu yaparken, bağımlı ülkelerde o güne kadar birikmiş olan sözü edilebilir sermayeye el koymayı, kendi kasalarına aktarmayı amaçlıyordu. Bunu gerçekleştirebilmek, krizi atlatabilmek amacıyla tam ilhak politikalarını uygulamaya koydu. Ancak istediğinin tam tersi bir sonuçla karşı karşıya kaldı. Kriz bütün dünyaya yayıldı. Emperyalist kapitalist sistemin derin ve yıkıcı krizi bütün dünyada devrimin nesnel koşullarını olgunlaştırdı, devrimi güncel bir olgu haline getirdi. Kapitalizme karşı mücadele her yerde yükselişine girdi.

Tam ilhak politikaları hem sanayi sektöründe hem de tarım sektöründe uygulanıyor. Biz burada yerimizin elverdiği kadıyla bu politikaların belli başlı olanların nasıl uygulandığını ve hangi sonuçlara yol açtığını incelemeye çalışacağız. İlhak, bağımlılık, kendine katma, kendisinden sayma demektir. Yeni sömürgecilik de esas olarak bağımlılık politikalarına dayandığı halde, şimdi bu son noktasına kadar götürülmeye çalışılıyor. Az önce dediğimiz gibi, daha önce işbirlikçiler eliyle yönetilen bağımlı ülke ekonomileri şimdi tamamen emperyalist merkezlerden yönetilmeye başlıyor. Burada, bunun sanayi sektöründe nasıl uygulandığını ele almaya çalışacağız.

Tedarik Zinciri

Sanayinin temeli devrimcidir. Bilimin bağımsız bir üretici güç olarak devreye girmesi, bilim ve teknoloji alanında muazzam bir gelişme yarattığı gibi, bunun sonuçlarının kısa sürede üretim alanına yansımaları da getirdi. Bilim ve teknolojinin gerçekleştirdiği her yeni buluşun uygulanması, üretim düzeninde bir değişim yaratır. Eski yıkılır yeni kurulur. Yeni üretim düzeni, yeni teknoloji ve yeni makineler sabit sermaye yatırımlarının artması demektir. Teknolojinin üretimdeki her yeni uygulaması bu nedenle artı değer oranının artırırken kar oranının düşmesine neden olur. Sabit sermayenin artışı ve yeni ve daha gelişkin makineler demektir. Burada işçilerin bir bölümü bir safra gibi üretim sürecinin dışına atılır. İşini makineye kaptırıp işsiz kalır. Üretimdeki yeni teknoloji ve yeni makineler birim başına üretim maliyetlerini ve meta değerlerini düşürür, emeğin verimliliğini artırır. Amacı pazardan daha fazla pay elde etmek olan tekeller, bu amaçlarına kavuşabilmek için istese de istemese de her defasında üretim düzenini yeniden yeniden yıkar ve kurar.

Emperyalistler, yeni evreden önceki dönemde yeni teknoloji nedeniyle eskiye, ama ömür tükenmeyen üretim araçları ve makineleri bağımlı ülkelere aktarır, yeni teknolojiyi kendi merkezlerinde kurarlardı. Bu, hammadde kaynaklarına, pazara erişimine, ucuz işgücüne, yatırım yapılan ülkedeki istikrara vb. pek çok etkene bağlı olarak yapıldı. Bu, sermaye ihracının bir biçimidir. Yeni evrede bu değişti. Bu değişime bağlı olarak emperyalizmin uluslararası işbölümünde de bir değişim oldu. Yeni evrede ortaya çıkan tedarik zinciri daha öncekinden önemli farklılıklar içeriyor. Öncelikle, daha önceki dönemde olduğu gibi onbinlerce işçinin bir arada olduğu, ham maddelerin girip son kullanıma hazır mamul maddelere çıktığı dev sanayi kompleksleri artık yok. Bunun yerini, değişik ülkelere dağıtılmış parça iş yapan fabrikalar aldı. Hiçbiri son kullanıcı için hazır, tamamlanmış ürün üretmeyen bu fabrikalarda yapılan parça ürünler, en sonunda belirli merkezlerde bir araya getirilip monte ediliyor. Daha sonra pazara çıkıyor.

Bu yeni işbölümü ve üretim düzeninin tekeli sermaye açısından birtakım yararları var. Asıl üretici firma, işi pek çok alt işverene, taşerona veriyor. Bu alt işverenler kendi merkezlerinde olduğu gibi bağımlı ülkelerde de olabiliyor. Böylelikle onbinlerce işçinin bir araya gelmesi engelleniyor. Asıl üretici firma, alt işverenin çalıştırdığı işçiler konusunda hiçbir sorumluluk üstlenmiyor.

İşçi sınıfı açısından durum kötüye gidiyor. Sınıf örgütlerinin dağıtılması ve sendikasılaşma en başta yapılan şey. İşgüvenliğinin ortadan kaldırılması, bağımlı ülkelerin pek çoğunda olduğu gibi kayıt dışı çalıştırma, yani sigorta ve emeklilik hakkının ihlalini de eklemek gerek. Sonuçta, olabilecek en düşük ücret. Esnek çalışma denilen işverenin istediği günlerde ve istediği yoğunlukta çalışma, işverenin gösterdiği her işi yapma, emek yoğunluğunun ve çalışma saatlerinin artırılmasını amaçlayan performansa göre ücret, prim vb. uygulamak da bunun bir parçasıdır.

Bu süreç, yani yeni evre, proletarya ve halklar açısından yalnızca sefalet, yıkım, yoksulluk getirmiyor. Tedarik zinciri işi parçalayıp yeryüzünün değişik bölgelerine dağıtırken kapitalizmin yapısal krizini de bütün dünyaya yaydı. Sistemin kendi işleyişinin bir sonucu olarak ortaya çıkan sorunlar (Enron'un iflası, daha sonrasında Mortgage krizi ve Lehman Brothers'in iflası gibi) bütün kapitalist dünyayı etkiliyor, pek çok ülkede krizi daha da derinleştiriyor. Bu durum proletarya ve halkları mücadeleye çekiyor, yeni bir dünya yeni bir yaşam kurmanın koşullarını olgunlaştırıyor.

Tedarik zinciri üretimi parçalayıp bütün dünyaya yayarken üretimin toplumsallaşmasını en üst düzeye çıkarıyor. Üretimin toplumsallaşması ile üretim araçlarının kapitalist özel mülkiyeti arasındaki çelişki ve çatışmayı da en son noktasına dek olgunlaştırıyor. Çelişkinin olgunlaşması çelişkinin çözümünü dayatıyor.

Bilbao'da Kobane İle Dayanışma Eylemi

İspanya'nın kuzeyinde yer alan Bask'ın en büyük şehri Bilbao (Bask dilinde: Bilbo)'da 2 Ekim günü aralarında Kobaneli ailelerin de olduğu insanlar bir eylem örgütledi.

Türkiye saatiyle 20.30'da başlayan eylemin öncülüğünü Bilbao'da kurulu olan Newroz

Derneği gerçekleştirdi. Eylemde "Kürdistan'ın Yanındayız İŞİD Emperyalizme Hizmet Ediyor" pankartı açıldı.

Sık sık "Biji Berxwedana Kobane", "Biji Rojava" sloganlarının atıldığı eylemde Türkiye, Katar ve Suudi Arabistan'ın İŞİD'e her türlü desteği verdiğini ve özerk statü edinmiş Rojava Kantonlarını İŞİD aracılığı ile yok etmeye çalıştıklarını ve emperyalistlerin buna destek vererek katliamlar yaptıklarını anlattılar.

Cenevre'den Kürdistan'da Dövüşene Düşene Bin Selam

İŞİD denilen katiller sürüsünün Kobane'ye yönelik yoğunlaştırdığı saldırıya ve buna göz yumarak sessiz kalan, ama aslında bu sürünün yaratıcıları olan emperyalist devletleri protesto etmek, Kobane direnişini selamlamak için İsviçre'nin Cenevre kantonunda, Cenevre Kürt Derneği öncülüğünde eylemlere başlandı.

6 Ekim Pazartesi günü saat 21.00'de Cenevre Havaalanı içerisinde oturma eylemine başlayan kitle, Kobane direnişini anlatan açıklama yaparak ve slogan atarak insanları bilgilendirmeye çalıştılar. 22.00'de Havaalanı'ndaki eylemi sonlandıran kitle RTS devlet televizyonuna giderek işgal eylemi gerçekleştirdi.

Yaklaşık 2 saat süren işgal eylemi sırasında televizyon kanalından gelen 2 muhabirin Kobane ile ilgili haber yapacakları ve yapılan protestoları takip edecekleri sözünü verdikten sonra eylem sonlandırıldı.

7 Ekim Salı günü saat 13.00'da BM (Birleşmiş Milletler) önünde bir araya gelen kitle basın açıklaması yaptı. Açıklamadan sonra BM bahçesine bariyer ve duvarı atlayarak giren gençleri güvenlik ve polis müdahale ederek dışarı çıkardı.

Eylemde sık sık PKK, YPG sloganları atıldı. Zaman zaman BM önündeki caddeye trafiğe kapatan kitle, 16.00'da BM binası önünden Cenevre Tren Garının karşısında bulunan postane binasına kadar yaklaşık 3 km sloganlar ve YPG PKK bayrakları ile yürüdü. Postane önüne gelindiğinde Kürdistan'da ölümsüzleşenler için yapılan saygı duruşunun ardından kısa bir açıklama yapılarak eylem sonlandırıldı.

Eylemlere Türkiyeli devrimciler de destek verdi.

Cenevre'den Mücadele Birliği Okuru

Halkların Yüreği Kobane İçin Atıyor

Türkiye ve gerici Arap devletlerinin açık desteğiyle Kobane'ye saldıran İŞİD denen katil sürüsü, Avrupa'nın her yerinde olduğu gibi, İsviçre'nin Basel Kantonu'nda da 12 Ekim günü protesto edildi.

Kobane ile enternasyonal dayanışma, katil sürülerini ve onların arkasındaki güçleri protesto yürüyüş ve mitinginin başlangıç yeri belirtilen zamanda neredeyse bir saat önce dolmuştu. Basel Kantonu, ilk defa böylesi heyecan, coşku ve öfke dolu kalabalığa tanık oluyordu.

İsviçreli devrimci çevreler enternasyonal dayanışma için alana gelmişlerdi. Yaklaşık on bin kişinin yaptığı yürüyüş boyunca İsviçreli ve pek çok ulustan insanlar sempati ve dayanışma duygularını ifade ettiler.

Türkiye'nin İŞİD denen katil sürülerine desteğini inkar etmesinin hiç bir anlamı ve önemi yok. Yürüyüş boyunca şuna tanık olduk: Türkiye ve onun başındaki adam bir katil ve katillerin destekçisi olarak halkların bilinç ve vicdanında çoktan mahkum olmuşlar bile.

Yürüyüş, yağmura rağmen, uzun süre devam etti. Toplantı alanına gelindiğinde Kürt halkının özgürlük savaşının yarattığı coşku ve katillerin destekçilerine duyulan öfke had safhaya ulaşmıştı. Burada yapılan konuşmalardan sonra kitle dağılmaya başladı.

İsviçre'den Mücadele Birliği Okurları

Gazi Mahallesi'nde Milisler Sokakta

İŞİD saldırılarına karşı Kobane halkına destek eylemleri devam ediyor. Bir çok mahallede devrimci güçler Kobane için eylem yapıyor. 10 Ekim akşamı Leninist milisler tarafından Gazi Mahallesi'nde Kobane halkı için eylem gerçekleştirildi.

Gazi Mahallesi'nde, silahlı Leninist güçler tarafından yürüyüş yapılarak İŞİD çeteleri ve TC devletinin saldırıları protesto edildi. Ajitasyon konuşmaları yapılarak Kobane'de İŞİD'e karşı savaşan YPG-YPJ güçleri selamlandı ve destek çağrısı yapıldı.

"Türkiye ve Kürdistan'da Alevileri, Ezidi Kürtleri katleden faşist devletin beslediği dinci faşistlerden partimiz TKEP/Leninist hesap soracak, Faşist devletten partimiz TKEP/Leninist hesap soracak" denilerek ajitasyon konuşmalarının yapıldığı, "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist", "Denizlerin Yolunda TKEP/L Saflarına", "Yaşasın 13 Mart Genç Komünistler Birliği" sloganları atıldığı görüldü. Halkın sokakta ve evlerinin balkonlarından eylemi alkışlayıp, "Yanımdayız dinci-faşistlere bizler de izin vermeyeceğiz" dediği gözlemlendi

Zübeyde Hanım Mahallesi'nde "Gazi Mahallesi İŞİD'e Mezar Olacak! TKEP/L", "Gazi Mahallesi Dinci-Faşizme Mezar Olacak" yazılımaları yapmaya çıkan Leninist Parti Milislerine şüpheli insanların yaklaşması üzerine uyarı ateşi açıldı. Ardından yol molotoflarla trafiğe kapatıldı. Kimlik kontrolünde kaçan sakallı şüpheli kişi, yakalanıp sorguya çekildi. Temiz olduğu anlaşılın şahıs serbest bırakıldı. Milisler şüpheli bir dükkanı daha basıp kimlik kontrolü yaptı.

Helikopter ve akreplerin devriye atmasına rağmen eylem kayıp vermeden sonlandırıldı.

Bariş Sanatı!

İzmirli sanatçılar 10 Ekim günü Alsancak Erbil Süel önünde Kobane için buluştular. İzmir Müzisyenler Derneği ve İzmir Tiyatro Platformu'nun çağrısıyla bir araya gelen sanatçılar eserlerini Kobane için sergilediler.

Etkinlikte Turan Şengül, Ruhşen Alkar, Praksis, Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu, İlker Kılıçer, Sokak Orkestrası, Bremen Mızıkacıları gibi İzmirli sanatçılar sahne aldı. Gezi Sanatı Forumu, İşçi Tiyatrosu gibi oluşumlar da destek olmak amacıyla oradaydılar.

Etkinlikte sık sık "Biji Berxwedana Kobane", "Biji Berxwedana Rojava", "Biji Berxwedana YPG", "Jin Jiyan Azadi" sloganları atıldı.

Gazi Mahallesi'nde BEDAŞ İşçilerine Destek Yürüyüşü

Enerji-Sen üyesi BEDAŞ işçilerinin işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmasını istemeleri üzerine BEDAŞ yönetimi tarafından işten atılan ve Avcılar İşletmesi önünde eylemlerini sürdüren işçilere destek amacıyla 48. günü olan 29 Eylül'de Gazi Mahallesi halkı destek yürüyüşü gerçekleştirdi.

Sabah saatlerinde mahalleye sayaç okumak için 400'ün üzerinde işçinin geldiği haberini alınca, mahallenin devrimcileri bir araya geldiler.

Gazi'nin sokaklarına dağılan gençler, sayaç okuma işçilerini durdurdular. Sayaç okuma araçlarını kıran ve BEDAŞ'a ait araçları yakan gençler, işçilere işten atıldığı için direnişte olan BEDAŞ işçilerini anlattılar ve işçilere destek olmak için mahalleye sayaç okuma işçisi sokmayacaklarını söylediler.

Normal şartlarda bir mahallede 30 kişinin yapılabileceği sayaç okuma işlemi için 400 işçi gönderen BEDAŞ şirketinin meydan okuması olarak görülüyor. Akşam saatlerinde de Mücadele Birliği, ESP, DHF, ÖDAD, Halkevleri, TÖPG'nin çağrısıyla Gazi Mahallesi emekçileri saat 19.00 sularında "BEDAŞ İşçisi Yalnız Değildir", "Sermayeye Boyun Eğmeyeceğiz", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları atıldı. Yürüyüş sırasında Gazi halkına yönelik ajitasyon konuşmalarıyla destek verme çağrısı yapılarak "Avcılar BEDAŞ işçileri 48 gündür direniyor. Direnişini selamlıyoruz. Biz de BEDAŞ işçilerine destek vermek için sayaç okuma işçilerinin sayaç okuma cihazlarını kırdık. İşçiler işe geri alınmaya kadar, emekçi mahallelerde okuma yaptırmayacağız" denildi.

Trafo önünde yapılan basın açıklamasında BEDAŞ grev temsilcisi BEDAŞ işçisi Bayram Alanbay, iş güvenliğinin olmamasından kaynaklı greve çıktıkları için işten atıldıklarını belirterek, başka bölgelerde çalışan arkadaşlarını zorla direniş bölgesinde çalışmaya zorladıklarını belirtti. 48 gündür direnişte olduklarını söyleyen BEDAŞ işçisi verdikleri mücadeleye destek olan devrimcilere ve Gazi Mahallesi halkına teşekkür etti. BEDAŞ işçilerinin mücadelesine ilişkin konuşmaların ardından sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Sokağa Çıkmalı Ve Savaşı Büyütmeliyiz

(.....)

Gidişimiz öncesinde sonrası arasındaki hislerimizin farklılığı... Kobane'de top ve tank sesleri altında tüm dünyaya karşı belki de her türlü ağır saldırıya rağmen savaşan insanlar... Öylesi bir irade ki ellerindeki hafif silahlarla her şekilde desteklenen canilere karşı savaşmak. İki günde bir yemek yiyebilen savaşçılar. Düşman tanklarını paletlerine sarılarak kendileriyle beraber patlatan yoldaşlar, ARİN MİRKAN... Kendilerini böylesine kahramanca feda eden insanlar asla unutulamaz. Kitaplardan değil kendi duygularımızla hissettiğimiz bir destan. İnsanlık tarihi boyunca az rastlanan bir mücadele ruhu. Belki de biraz yaptıklarımızı da anlatsak fena olmaz.

Cuma akşamı başlayan yolculuğumuz ancak -her zamanki sıkıntılarla- ancak ertesi gün akşam saat 16.00 gibi sona erdi. Sabahın erken saatlerinde polislerin kimlik kontrolüyle, Suruç ilçe girişinde de polis çevirmesiyle karşı karşıya kaldık. Tabii bir de otobüsümüze kesilen ceza...

Suruç'a bağlı Bextê (Eğrice) köyündeki nöbet yerine gittiğimizde, bizleri orada nöbet tutan yoldaşlar sloganlar, alkış ve zılgıtlarla karşıladılar. Ardından bir YPG'li savaşçı tüm öfkesiyle, inancıyla, kararlılığıyla bizleri selamladı. ....

İndiğimizde haliyle durumun ne olduğunu anlamaya çalışıyorduk. Orada halihazırda nöbet tutan insanlarla ve oradaki koordinasyonda görevli arkadaşlarla sohbet ettik. Akşam saat 18.00'de yapılacak halk toplantısına davet edildik.

Yaklaşık altı yedi köyde nöbet tutulduğunu, insanların ekip ekip çeşitli il ve ilçelerden dönüşümlü nöbete geldiğini öğrendik. Orada bulunduğumuz süre içerisinde Bextê köyünde Hakkari'den, İstanbul'dan, Bitlis'in Adilcevaz ilçesinden ve şimdi hatırlamadığım başka yerlerden insanlar nöbete gelmişti.

İlk işimiz, orada bizleri karşılayan YPG savaşçısıyla sohbet etmek oldu. YPG'li yoldaş Rojavalı idi ve Türkçe bilmediğinden oradaki diğer insanlar bizlere tercümanlık yaptılar. Şunu söylemek isterim ki, IŞİD de TC de orada baltayı taşa vurmuş. YPG'li yoldaşın konuşmasından ve gözlemlerinden Kobane'nin zafer kazanacağı, katillerin yenileceği belliydi. Şu satırlara bu iradeyi anlatmak mümkün değil. Pırıl pırıl parlayan gözlerden kararlı ses bizlere sesleniyor: Kobane sadece direniş değil, Kobane insanüstü bir çabayla her türlü baskıya rağmen yürütülen bir kahramanlık destanı. Orası Stalingrad, Moskova önleri, belki Leningrad'dı. 1930'lu yılların Madrid'i idi. YPG ve YPJ savaşçıların inancı ve kararlılığı zafe-

rin yolunu açacaktır. Sohbetimiz esnasında oradaki yoldaşların morallerinin nasıl olduğunu ve bizlerden ne belediklerini sorduk. Morallerinin nasıl olduğunu anlatmaya gerek yok sanırım. YPG'li yoldaş bizlere açıklıkla şunu söyledi. Bu saldırıların arkasında Türkiye ve onun hükümeti AKP var. Gidince bunu herkese anlatın. Anlatın ki herkes bunların nedenini bilsin. Silahları ve tankları veren de IŞİD'in bu hale gelmesini sağlayan da belli.

Yapılan tüm işler ve eylemler belli bir disiplin ve örgütlülük içerisinde gerçekleştiriliyordu. Sabah 07.00'de uyanışla başlayan günümüz kahvaltı, muntika temizliği, insanlık zincirinin oluşturulması, öğle yemeğinin yenilmesi bu arada da alanda bekleyişin sürdürülmesi, akşam tekrar insanlık nöbetinin oluşturulması, bilgilendirme toplantıları, akşam yemeği ve köyde gece nöbet tutulması olarak devam ediyor. Tutulan nöbetlerde IŞİD'e desteğe giden ya da doğrudan IŞİD'çilerin yakalanması tarzında şeylerin de gerçekleştiğini de söylemeliyiz.

Suruç'ta bulunduğumuz süre içinde asker ve polis eliyle nöbet tutulan örneğin Dewşen ve Etmanik köylerine saldıran devlet saldırı sürerken sınırdan IŞİD'çileri Kobane'ye yakın yerlere geçirdiği söyleniyordu. Kürt halkının kazanımlarını ve Rojava devrimini yıkmak için faşist devlet her şeyi yapıyor.

(....)

Orada yaptığımız sohbetlerde Kürt halkının ve savaşçıların pek çok şeyi gördüğü, bildiği ve göze aldığı anlaşılıyordu. Bu savaş Kürt halkına karşı ve Kobane'yi kimsenin umursadığı yok. Mücadelenin YPG'ye ve Kürt halkının kendi özgücüne dayanacağı belli.

Biraz da yapılan insan zincirlerinden bahsetmek istiyorum. Bildiğim kadarıyla daha önce sınırdan yapılan bu eylem artık köylerinde yapılıyor.

Çünkü IŞİD'çi çeteler YPG'yi eylemcilere saldırmakla tehdit ediyor. Nitekim köyleri boşaltma bahanesi olarak pek çok kez havan topuyla saldırıldı. Hem bu yüzden hem de YPG halkın güvenliğini düşünüp, sınırdan

gezen IŞİD'çilere müdahale edemediği için kitle sınıra yaklaşmıyor. Ama oradaki halkın anlatımlarına göre bir zincir halinde sloganlarla, marşlarla moral vermeye çalışıldığında YPG'lilerin bunu gördüğünü ve duyduğunu ve ayrıca bundan büyük bir mutluluk duyduğunu ifade ettiler. Nitekim biz oradayken her eylem yaptığımızda IŞİD'çiler de Kobane'ye top atışlarıyla saldırıyordu. Boşuna değildi bu "tesadüfler".

Binlerce insan coşkuyla ve kararlılıkla YPG ve YPJ'li yoldaşları selamlıyordu. YPG marşı büyük bir inançla söyleniyordu.

Aslında pek çok şey var söylenecek ama sadece şu önemli bu devrim bizim kendi devrimimiz. Tıpkı Rojava halkı gibi sahip çıkmalı ve mücadele etmeliyiz. Her sokak her meydan bu müthiş destana yazılacak. Her yerde sokağa çıkmalı ve savaşı büyütmeliyiz.

Tüm Halkların Özgürlüğü İçin Savaşıyoruz

Ben devrimci bir işçiyim. 3 Ekim Cuma günü Kadıköy'den araçlara bindik, Urfa'nın Suruç ilçesine doğru yola çıktık.

Suruç girişinde polis ve askerler yolumuzu kesti, kimlik kontrolü yaptılar, sonra yola devam ettik. Kısa süre sonra devletin yasal gangsterleri bizi Suruç'a sokmadılar. Araç geri döndü, köy yollarından Suruç'a vardık.

Köy halkı, tüm devrimcileri çok güzel bir şekilde

karşıladılar, çaylar ve yiyecekler ikram ettiler. Zılgıtlarla, zafer işaretleriyle karşıladılar, Kürt halkının bayramında Suruç'ta olacaklarını açıkladılar. Ben de bayramda oradaki yoldaşlarımla beraber olmak istedim.

Köydeki günlük yaşamımız şöyle idi: Sabah 07.00'de kalkıyor, 09.00'da kahvaltı yapıp, 10.00'da köy çevresini temizliyorduk. 11.00'de köyün farklı yerlerinde nöbetler tutuyorduk. Köyümüz Kobane'ye sınır köylerden biriydi ve mermi seslerini rahatlıkla duyabiliyorduk. Tank sesleri geliyordu, vurulan evlerin dumanları gökyüzüne çıkıyordu. Köye gelen ziyaretçilerle savaşı konuşuyorduk.

65 yaşında bir amcayla tanıştık, nereden geldiğini sordum, Adıyaman'dan geldiğini söyledi. "Gençlerimiz savaşıyorlar, yaşamlarını kaybediyorlar, ben evimde oturup kimseyle bayramlaşmam. Yalvardım 'beni de götürün, bir silah verin, bir mevzide geleni

verayım' dedim ama götürmediler. 15 gündür buradayım, iki sefer eve gittim" diyor.

Diyarbakırlı bir abiyle sohbet ettik, bir minibüsle 15-20 kişi geldiklerini, iki günde bir minibüsü geri gönderdiklerini anlatıyor. Kadınlı erkekli genç dostlarla tanıştım. Hakkarili bir genç, üniversite öğrencisi, aynı zamanda inşaat işçisi, demir ustası. Diğerleri de farklı mesleklerde çalışan işçi dostlarımız. Onlar da bayramı aileleriyle değil, Kobane ve Suruç halkı ile geçirmek istediklerini söylüyorlar. İşte o yüzden Kobane halkı yalnız değil.

Günde iki kez "Barış Zinciri" kuruluyordu. Kadın platformu da Kürt kadın milletvekilleriyle birlikte gelerek basın açıklaması yaptılar.

Bir YPG gerillası ile sohbet ettik. Gerilla, "Engelli olmama rağmen bu savaşta üstüme düşen görevi yapıyorum. Kürt halkının özgürlüğü için çok zor şartlarda savaşıyoruz, elimizde büyük silahlar yok. IŞİD'de ağır silahlar var, bütün dünyaya karşı savaşıyoruz biz. Kobane direniyor. Tüm halkların özgürlüğü için savaşıyoruz. Sizleri burada görmek çok güzel hewaller" diyor.

Emperyalist-kapitalizm, dünya halklarına ne verilebilirler, aklıktan ve zulümden başka? Hiçbir şey! Rojava devrimini boğmaya kimsenin gücü yetmez, Kobane yenilmez. Başka bir dünya var sömürünün olmadığı, halkların kardeşçe yaşayabileceği bir dünya var: Sosyalizm

Biz İşçi ve Emekçiler Kürt Halkının Yanında Savaşmalıyız

Ben de Genç Emekçiler Birliği'nden bir emekçi olarak Suruç'a gitmek için, devrimci dayanışma için yola çıktım. Rojava Devrimini sahiplendiğimiz için Kobane halkını yalnız bırakmamalıydık.

Cumartesi günü Suruç yoluna girdiğimizde polis tarafından yolun kesildiğini fark ettik. Bir başka yoldan ilerlemeye devam ettik ve köye geldiğimizde köylüler bizi alkışlarla zılgıtlarla karşıladı. Bir YPG gerillası yüksek bir yere çıkıp Kürtçe konuşma yaptı. Konuşmada benim anladığım, "emperyalist, kapitalist tekellerin DAİŞ'e destek verdiği belli" diyor. YPG'nin bu savaşı kazanacağını söylüyor, "hoşgeldiniz yoldaşlar, desteğiniz için teşekkür ederiz" diyor.

Daha sonra yeni gelenler olarak toplandı ve burada kalınış şekilleri ile ilgili bilgi verildi. Sabah 07.00'de kalkış, 09.00'da kahvaltı, 10.00'da muntika temizliği, 11.00'de nöbetler, akşam saat 18.00'de yemek, 22.00'de nöbet... Kobane ile ilgili de bilgi verildi ve toplantı son buldu.

Lojistik için ben de yemek dağıtımına gittim. Sıralı bir şe-

kilde yemek dağıtıldı. Daha sonra nöbet saatini öğrenmeye çalışırken genç bir Kobaneli çocukla tanıştım, engelli olduğu halde savaşıyordu, bu savaşta moraller çok iyiydi. Halaylar çekildi ve sloganlar atıldı. Biji Berxwedane Kobane" ve "Biji Berxwedane YPG". Ve nöbete gittik. Nöbet sonrası gece ateş yakılmıştı. Ateşin başında diğer illerden gelen amcalarla, abilerle konuştuk. Amca bana nereli olduğumu sordu, Tokatlı olduğumu söyledim. Kürtçe konuşulduğu çoğunluk, ama ben Kürtçe bilmiyordum, ara sıra Türkçe konuşuyorduk o yüzden. Burada emperyalist devletlerin DAİŞ'e destek verdiğini söylüyor ve bu savaşta burada olduğumuz için teşekkür ediyor ve buradaki savaşı halkın biraz daha sahiplenmesi gerektiğini söylüyorlar. Tanıştığımız diğer arkadaşlar da Diyarbakır, Antep, Adıyaman gibi illerden geldiklerini söylüyorlar. DAİŞ'e karşı birlikte mücadele ve bu devrim YPG'nin savaşta silahı olmasa bile onuru ve kararlılığıyla kazanacak.

Sabah olunca kahvaltımızı yaptık ve muntika temizliği yaptık, YPG'ye destek için insan zin-

ciri oluşturduk. Sonra bir amca ile sohbet ettik, koalisyon uçaklarına dair konuştuk, "bu uçaklar boş yerleri bombalıyor, gerçek hedefleri bombalasa şimdiye kadar top atamazlardı ve DAİŞ zarar görürdü. Bu devlet onlara her türlü lojistik desteği yapıyor" diyor, güzergahları eliyle gösteriyor anlatıyordu.

Kobane'li genç bir çocukla tanıştım. Kürtçe bilmediğim için Kürtçe bilen birisi tercümanlık yaptı. Nereden geldiğimi ve adımı söyledim. O da Kobane'den annesi ve ablası ile gelmiş, "Suruç'ta savaşıyoruz" diyordu. Fotoğraf çektiğimiz ve ben ona Deniz Gezmiş'in resmini verdim. Bu arada çocuklar savaşın ortasında hiçbir şeyden habersiz oyun oynuyorlardı.

Ben de bir GEB'li olarak Rojava Devrimini sahipleniyordum. Biz işçi ve emekçiler bu savaşta ezilen halkların yanında yer almalıyız. Tekelci kapitalizm ve emperyalizm, bizleri ezip sömürüyor ve birbirimize karşı savaşa mahkum ediyorlar, dünya halklarını yok ediyorlar. Kahrolsun Emperyalizm, Tekelci Kapitalizm! Yaşasın Enternasyonalist Savaşçılar!

Kobane Stalingrad, Hepimiz Onu Savunan Askerlerimiz!

Bayram'da Kobane Sınırında

Bayram'da Kobane-Suruç sınırında olmak, burada insanlık adına savaşın veren Kürt halkı ile birlikte olabilmek için Türkiye ve Kürdistan'ın pek çok yerinden insanlar 3 Ekim tarihinde araçlarla yola çıktılar.

4 Ekim:

Binlerce kişinin Suruç'a gittiği araçlar, Suruç girişinde durduruldu, girişlerine izin verilmedi. İnsanlar, yürüyerek ya da köy yollarından dolaşarak önce Suruç'a, sonra nöbet tutacakları köylere gittiler.

Adana ve Mersin'den hareket eden ve aralarında Mücadele Birliği okurlarının da bulunduğu kitle, Dewşan köyüne ulaştı. Gidenler, sınırın ötesinden top sesi ve silah sesleri geldiğini ve IŞİD ile YPG'nin birbirlerine top atışlarını izlediklerini anlatıyorlar.

Saldırıları arttığında nöbet yerlerinden ayrılıp sınıra yaklaşıyor kitle, o sırada askerin gaz bombalı saldırısı başlayınca kitle yeniden nöbet yerine

karanlıkta kalan kitlenin içindeki okurlarımız da Dewşan Köyü'nden ayrılmak zorunda kaldı. Buradaki okurlarımız "TSK IŞİD'e daha yakın bir noktada dururken onlara saldırmak yerine sınırdaki Kürt halkına saldırdı!" diyorlar.

sonra Suruç'a ulaştı, Suruç'a yaklaşan otobüslerin önü asker, polis toma ve akreplerle kesildi. Aligör'e ulaşan kitle, DBP İlçe Başkanı'nın gelmesini bekledi. Suruç'a yakın bir nokta olan Aligör'den köylere dağıldı. Bu saatlerde Suruç'ta da yüzbinler Kobane'ye destek için yürüyüş yapıyordu.

İstanbul'dan gelen, aralarında Mücadele Birliği okurlarının da bulunduğu kitle, Bexte köyünde halk toplantısı yaptı. Bu sırada sınıra düşen bir IŞİD topu askerler arasında paniğe yol açtı, asker geri çekildi.

Gece saatlerinde İzmir'den yola çıkan, aralarında Mücadele Birliği okurlarının da bulunduğu kitle Dewşan Köyü'ne ulaştı. Gece top sesleri ile geçti. Gecenin geç saatlerinde ise koalisyon uçakları Kobane'nin doğusu ve güneyindeki IŞİD mevzilerini bombaladı.

Gerillanın saldırdığını da işitiyor sınırdakiler, çatışmalar çok yoğun ve uçaklar IŞİD'i bombalarken, sınırdan "Biji YPG" sloganları yükseliyor. Sınır boyunca yaklaşık 30 noktada ateş yanyor, nöbetçiler ateş başında.

5 Ekim:

Sabah IŞİD'in tank ve top atışlarıyla Kobane'ye saldırı sesleri ile başladı, ara-

tin Demirtaş top sesleri arasında konuşmasını yapıyor. "Direniş bayramı"na katılan herkese teşekkür ediyor. "IŞİD barbarlarından daha barbarlarını gördük, Kazanan Kürdistan'daki halklar oldu" diyor. "Barış masada olmaz, barış burada olur, Kobane'yi korumakla olur" diyor.

Ve IŞİD'in toptanlarından biri Etmanek Köyü'nde bir eve düşüyor. 2'si çocuk 7 kişinin yaralandığı haberi geliyor. Kısa süre sonra da Etmanek köyünde iki mahallenin boşaltılması duyurusu yapan TSK ve köyü terk etmeyenlere gaz bombaları ile saldırıya geçti.

Bir taraftan Kobane'de çatışmalar sertleşirken, TC Mürşitpınar Sınır Kapısını da kapattı ve yaralıların kuzeye geçişini engelledi. Kısa süre sonra da Dewşan ve Bexte köylerine de gaz bombalı saldırı başladı. Asker Kürt halkını yoğun gaz bombası saldırısı ile sınırdan uzaklaştırmaya çalışıyor. Dewşan köyünde kitlenin bir kısmı gaz bombaları

ları BBC muhabirlerinin aracını da vurarak tahrip etmişti.

Sınırın Kuzeyinde bunlar yaşanırken, güneyinde de genç bir YPJ savaşçısı kadın, bomba yüklü araçla IŞİD mevzilerine intihar saldırısı düzenledi. Saldırıyı düzenleyen YPJ komutanlarından Arın Mirkan ölümsüzlüğe.

Kobane'de gece boyunca top sesleri susmadı. Okurlarımız IŞİD'in YPG'nin elinde tuttuğu bir tepeye sürekli top atışı yaptığını, YPG'lilerin de ateşle karşılık verdiğini anlatıyor. Gece ayrıca koalisyon uçakları da Kobane'nin güneyinde üç noktayı vurdu.

PYD Eşbaşkanı Salih Müslim ise IŞİD saldırılarının gittikçe şiddetlendiğini söylüyor ve Uluslararası güçleri acil müdahaleye çağırıyor, "kim ne yaparsa şu anda yapsın. Halkımız her tarafta ayağa kalksın" diyor.

Her tür saldırıya, tehdide rağmen sınır köylerinde nöbet sürdü.

geçti. Sınırdaki TSK yığınak yapmış durumda. Tanklarla bekleyen TSK sınıra yaklaşmak isteyen halka gaz bombaları ile saldırıyor.

Saatler 15.00'i geçerken Aysel Tuğ-

Kısa süre sonra, Mücadele Birliği okurlarının da bulunduğu bir araç Dewşan'a geri döndü. Yoğun gaz bombalı saldırıdan sonra geri dönen kitle, sınıra araçların yığılması olduğunu, çok farklı il-

ile Suruç sınırına kadar sürüklendi. Bir grup burada BDP ilçe binasına sığınırken, çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu kitle de Suruç sokaklarında polis ve askerle havai fişek ve taşlarla çatışmaya başlayarak yeniden Dewşan köyüne kadar ilerlediler. Akşamüzeri 1000 kadar genç çatışarak Dewşan köyündeki nöbet yerinde yerlerini almış, asker ve polisi geri çekilmek zorunda bırakmıştı.

6 Ekim:

Sınır boyunca nöbetteki Kürt ve Türk halkı, yeni bir güne başladı.

Bexte köyünde de halk, saatler 11.00'e gelirken, kurulacak insan zinciri için toplanmaya başladılar. Eylem, "Kobane IŞİD'e Mezar Olacak" sloganlarıyla başladı. Dakikalar geçtikçe kitle artmaya başladı. Yapılan saygı duruşunun ardından "Şehit Namının" sloganları çıldı ve YPG marşı okundu. Sıcaklığın altında eylem Katil IŞİD İşbirlikçi AKP" sloganlarıyla sürdü.

Arkadan top sesleri geldiği zaman, her sefer olduğu gibi kitle "Biji Berxwedana YPJ", "Biji Serok Apo" sloganları attı. Saygı duruşu ve sloganlarla yapılan küçük eylemin ardından insan zinciri oluşturularak nöbete başlandı.

Dewşan köyü'nde nöbette olanların bir kısmı, Suruç ilçe merkezine gelerek burada Rojavahılar için kurulan çadır kenti ziyaret etti. Buraya gelen Adana ve İzmir Mücadele Birliği okurlarının yanı sıra, İzmir'den gelen KESK'liler de buraya gelen yardımları düzenleyip ayırıp paketlenmesine yardım etmeye başladılar. Burada tasnif edilen yardımlar, ihtiyacı olan diğer bölgelere gönderilecekti.

Akşamüzeri, nöbetleri sona eren okurlarımız, Suruç'tan ayrıldılar.

luk geliyor sınıra ve konuşma yapıyor. Önce IŞİD'e karşı gösterilen bu onurlu duruşu selamlıyor. "TC ve IŞİD destekçileri, Kobane'nin düşeceğini hayal etmesin, Kobane düşmeyecek. Gerekirse biz buradan sınırı aşar gideriz" diyor.

Burada bulunan kitleye asker 18.50'de gaz bombalarıyla saldırdı. Asker nöbet tutan kitleyi tomalar, akrepler vb ile yoğun gaz saldırısıyla saldırdı. Gençler uzun bir süre taş ve havai fişekle karşı koydular bu saldırıya. İnsanlar araçlarına zorla ulaşabildiler. Ulaşamayanlar da sınıra daha yakın bir yerleşim yerine geçtiler.

Kısa süre içinde elektriklerin kesilip

lerin plakalarını taşıyan ambulansların sınıra gidip geldiklerini gördüler. "Bize saldırarak özellikle sınırdan uzaklaştırdılar" diyor okurlarımız. Tahminleri, ambulanslarla IŞİD'e mühimmat taşındığı. Saldırıları sırasında bir YPG'li ile görüştiklerini de anlatıyorlar, YPG'lilerin moralleri çok yüksek.

Saldırı sırasında destek için gelenlerin araçlarından birinin yakıldığı öğreniliyor. Nusaybin'den gelen araç, gaz bombalarının hedefi olarak alev alıyor ve içindeki insanlar son anda dışarı çıkabiliyorlar.

İstanbul'dan Suruç'a giden otobüsler ise engellemeler sonucu ancak öğleden

liklarla pek çok yerden duman yükseliyor. Sınır nöbetindekilere yeniden sınıra ve başka köylere gidilmemesi için uyarı yapılıyor. Nedeni ise, sivil halkın IŞİD'in menziline olması. IŞİD sivil halkı vurmakla tehdit ettiği için YPG IŞİD ile çatışmayı bırakıp sivil halkın güvenliği ile ilgilenmek zorunda kalacak.

Saatler 11.00'e gelirken, alana milletvekilleri geldi, kadınlar insan zinciri kurdu, "Biji Berxwedana YPJ" sloganları eşliğinde, "Kürdistan IŞİD'e Mezar Olacak" sloganları yükseliyor. Kobane'den dumanlar, Suruç'tan alkış ve zılgıtlar yükseliyor.

Saatler 12.00'yi geçtiğinde Selahat-

Bu arada askerin attığı gaz bomba-

